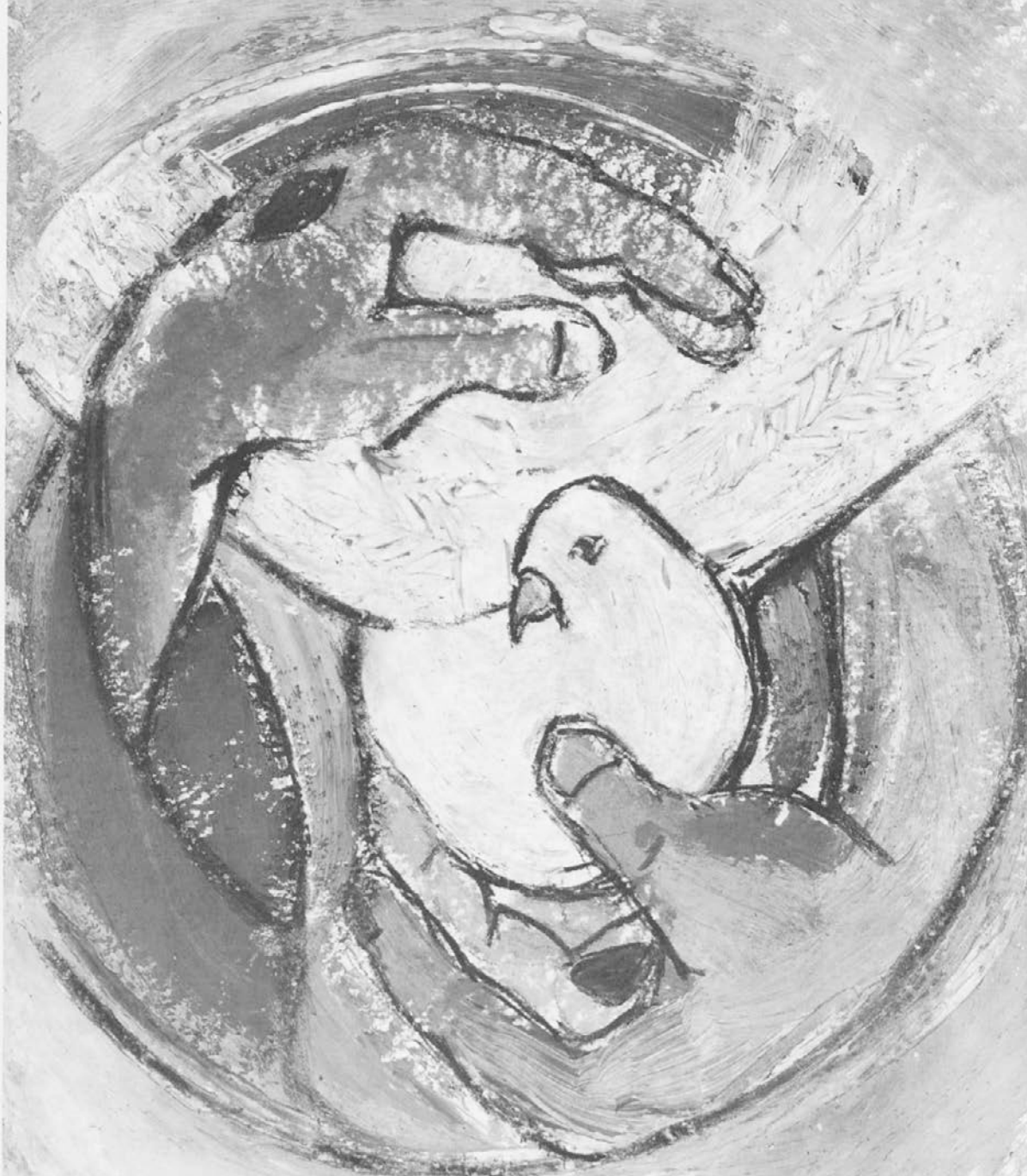

Print Post Approved Pp 3/18852/00030

misli

THOUGHTS

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik z versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Katarina Mahnič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 2000 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

POSTNI ČAS je čas za okrepitev duha in telesa. Ni prav, če ga vzamemo samo kot obdobje odpovedovanja, saj ima namen, da z njim okrepimo in poživimo svoje življenje, da spravimo v ravnotežje vse svoje bitje. Potrošniško in poplitveno ozračje nas pušča notranje utrujene in prazne. V postnem času pa naj bi spet več časa posvetili svojemu odnosu do Boga, do bližnjega in do sebe.

Naj v reviji opozorim na novo rubriko, ki jo pripravlja p. Filip Rupnik iz Merrylandsa. V nadaljevanjih vam bo predstavil Frančiškov svetni red.

O pomenu shranjevanja arhivskega gradiva, in kaj spada k temu, vam piše Veronika Ferfolja, ki bo iz tega področja doktorirala na univerzi v Adelajdi. Tudi z njeno pomočjo bomo, upam, ohranili in uredili arhive slovenske navzočnosti v Avstraliji.

Opravičujem se, da tisti, ki ste v zadnjem času (februarja ali marca) poslali naročnino za Misli, v marcu še ne boste imeli spremenjene letnice ob naslovu, pač pa bo to šele ob naslovu aprilske številke Misli. Janez Novak, ki skrbi za nalepke z naslovi, je mesec dni zdoma, zato nam je naslove pripravil že prej.

J. Novak

Videokasete iz Baragove knjižnice

NOVO! SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975 - 1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, Melbourne, oktober 1999. Cena je 10 dolarjev.

NOVO! POSNETEK SLOVENSKEGA MLADINSKEGA KONCERTA 1999 V MELBOURNU, cena 25 dolarjev. Če naročite obe kaseti jih dobite za 30 dolarjev.

MLADINSKI KONCERT 1997 v Merrylandsu, NSW, \$20. IN LOVING MEMORY - Ema Pivk, Frančiškanka Brezmadežnega spočetja, 15. 6. 1915 – 5. 2. 1999. Cena videokasete pogrebne slovesnosti je 25 dolarjev.

PATER BAZILIJ VALENTIN, 30 minut, \$10.-

ŠTAJERSKIH 7 - Jubilejni koncert ob 10-letnici, \$25.-

SLOVENIA IS... videokaseta o Sloveniji v angleščini, cena 25 dolarjev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996. Cena \$25.-

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - pojeta Tanja Meža in Maja Lesjak, na citrah Marjan Marinšek. Cena \$10.-

30-LETNICA SV. CIRILA IN METODA V KEWJU, triurna videokaseta s slavnostnim programom Poživi plamen vere, ki je v tebi. Cena je 25 dolarjev.

BOŽIČNE PESMI, cena je 25 dolarjev.

LOVSTVO NA SLOVENSKEM - za vse navdušene lovce, cena je 25 dolarjev.

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. V jubilejnem letu 2000 naj nas spremljata mir, ki ga simbolizira bela golobica, in ljubezen do Boga, do sočloveka in vsega stvarstva, ki jo predstavljata roki Kristusa in sv. Frančiška. Njuni prekržani roki sta na malo drugačen način upodobljeni kot grb frančiškanskega reda.

misli

BOŽJE
IN
ČLOVEŠKE

Leto 49, št. 3
Marec 2000

Vloga vernik laikov v cerkvi	
- p. Metod Ogorevc	- stran 33
Brezje, slovensko narodno svetišče	
- p. Ciril A. Božič	- stran 36
Naše nabirke	- stran 37
Sv. Rafael Sydney	
- p. Valerijan	- stran 39
Izpod Triglava	- stran 42
Pisma o slovenščini XVIII.	
- Mirko Mahnič	- stran 46
Frančiškov svetni red (FSR) I.	
- p. Filip Rupnik	- stran 47
Sveti Frančišek Asiški	
- Marija Kmetova	- stran 48
Tonček iz Potoka	
- p. Bazilij Valentin	- stran 50
Sv. Ciril in Metod Melbourne	
- p. Metod	- stran 52
Križem avstralske Slovenije	
	- stran 54
Znamke	- stran 58
Sv. družina Adelaide	
- p. Janez	- stran 59
Kotiček naših mladih	
Štirideset let Slomškove šole	
- Veronika Smrdel	- stran 60
Youth 2000: poživiti vero	
- Julie Brear	- stran 62

VLOGA VERNIH LAIKOV v Cerkvi

p. Metod Ogorevc

V Sloveniji bodo na praznik sv. Jožefa, 19. marca, volitve članov za župnijske pastoralne svete. Mnoge župnije so tak svet imele že do sedaj, druge pa so spodbujene, da ga letos ustanovijo. Tudi v dveh verskih središčih v Avstraliji imamo namen ustanoviti pastoralni svet, tretje središče pa ga ima že nekaj časa. V avstralskih župnijah ga poznate pod imenom Parish Pastoral Council. Glede na to, da v našem verskem središču že nekaj časa načrtujemo ustanovitev tega sveta, še vedno pa mnogi ne vedo, zakaj pravzaprav gre in kakšen bo pomen pastoralnega sveta, želim v tej zvezi napisati nekaj vrstic.

Na 2. vatikanskem koncilu so bile sprejete smernice, ki naj bi jih počasi sprejeli za svoje v vsej Cerkvi. Ena od teh je tudi večja vloga vernih laikov. Laiki so del Cerkve in zato soodgovorni za njeno življenje in razvoj. Moderni način življenja je tudi mnogo bolj zapleten kot je bil nekdaj in da bi Cerkev izpolnila svoje poslanstvo, je potrebna večja zavzetost ne samo papeža, škofov in duhovnikov ter morda redovnikov in redovnic, temveč tudi vernih laikov. Razen tega pridejo laiki v stik z ljudmi in področji življenja, ki so duhovnikom malo ali nedostopna. Tudi pomanjkanje duhovnikov ima svoj vpliv na takšen razvoj.

Odgovor na ta spoznanja so v župnijah župnijski pastoralni sveti (ŽPS). Njihov namen je povezati vsa prizadevanja laikov v župniji z duhovnikom ali duhovniki, (redovniki, redovnicami). Prvi odgovorni za vsa področja življenja župnije je župnik, ŽPS pa je tisti, ki je z njim soodgovoren. Poseben namen ŽPS je v tem, da duhovniku pomaga povezati, preverjati in usmerjati 'pastoralno' delo v župniji. Gre torej za duhovnikovo posvetovalno skupino. V splošnem so področja pastoralnega dela: zbiranje vernikov, oznanjevanje (pričevanje), liturgija (bogoslужje) in diakonija (pomoč ljudem v potrebi).

Naša verska središča so podobna župnijam v tem, da opravljajo nekatere naloge, ki so enake kot v župnijah. To so npr. redne

nedeljske sv. maše, obhajanje različnih cerkvenih praznikov, priprave na zakramente, ipd. Od klasične župnije pa se naša središča tudi razlikujejo, ker nekaterih nalog nimajo (npr. rednega verouka), opravljajo pa nekatere druge naloge: npr. šola slovenskega dopolnilnega pouka, priprava kulturnih praznikov, družabna srečanja ipd. Vse kar se v naših središčih dogaja, pa je mogoče tudi pastoralno ovrednotiti in usmeriti. Drugače povedano: vse različne dejavnosti v središču morejo pomagati, da ljudje, ki sem pridejo in se teh dejavnosti udeležujejo, počasi rastejo tudi v človeški in krščanski zrelosti. Pastoralni svet je tisti, ki naj bi skupaj z duhovnikom razmišljal, kako to doseči in v tem napredovati. Kako pomagati širšemu krogu ljudi, da bi odkrivali svoje darove in bi jih bili pripravljeni deliti v službi skupnosti, na ta način pa duhovno rasli, k čemur smo vsi poklicani, tako duhovniki kot laiki. Kako skupnosti in posameznikom pomagati, da bi v vsakdanjem življenju še bolj živeli iz svoje vere.

Posebna narava Cerkve, ki je božja in človeška ustanova, daje tudi poseben značaj pastoralnemu svetu. To ni upravni odbor župnije ali verskega središča, kot ga poznamo v različnih podjetjih, tudi na društvi, čeprav so podobnosti. Poudarek je na duhovnem elementu, ki vključuje molitev za razsvetljenje Svetega Duha, kaj naj duhovniki skupaj z laiki storimo, da bi kot skupnost napredovali v veri in življenju iz nje.

Kaj naj storimo, da bi versko središče bolje opravljalo svoje poslanstvo, ki ni samo v tem, da so v njem različne aktivnosti, ampak naj te dejavnosti pomagajo tudi k človeški in krščanski rasti. Vsa področja življenja naj bi prepojili z vero. Nekatere dejavnosti, ki jih imamo v središčih, bi lahko opravljala tudi npr. društva in to tudi že delajo. Skrb in odgovornost duhovnika skupaj s pastoralnim svetom pa je, da bi te dejavnosti v verskem središču postopoma vodile ljudi k delu iz duhovnih nagibov. Najprej pa duhovnika in pastoralni svet. To zahteva skupen napor in iskanje. Gotovo je lažje obnavljati in tehnično izboljševati versko središče kot pa skrbeti za duhovno rast skupnosti. Vendar brez duhovne, večnostne razsežnosti v župniji ali v verskem središču župnija in versko središče izgubi svoj pomen in poslanstvo.

Ne gre za majhno skrb in nalogo, posebno v današnjem razkristjanjenem svetu, zato pa je potrebno združiti moči tako duhovnikov kot vernih laikov. Zato pastoralni svet verskega središča in ŽPS. Ne samo zato, da bi bolje delali ali več naredili, temveč da bi bolje izpolnili poslanstvo, ki ga imamo.

O SVETI JOŽEF,
V TVOJO ČAST
DONI NAJ PESEM MOJA.
VELIKO SI PREJEL OBLAST,
VELIKA MOČ JE TVOJA.
DEVIŠTVA BLESK
TE JE KRASIL,
BREZMADEŽNE SI ŽENIN BIL,
SI VAR'VAL BOŽJE DETE,
SI VAR'VAL BOŽJE DETE.

Brezje – slovensko narodno svetišče

P. MAG. CIRIL A. BOŽIČ OFM

Brezje - značilna gorenjska vas pod Karavankami so z baziliko Marije Pomagaj glavno slovensko duhovno zdravilišče. Na novega leta dan, praznik Marije, svete Božje Matere, 1. januarja 2000, je bila ob 16. uri, po sklepu Slovenske škofovske konference – na prošnjo brezjanskih Frančiškovihi bratov – bazilika Marije Pomagaj slovesno razglašena za narodno svetišče Slovenije. Slovesnost je ob navzočnosti slovenskih škofov opravil ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode. Tu se pri Materi in Kraljici Slovencev začena simbolna os slovenstva: Brezje – Bled – Bohinj – Triglav.

V to lepoto narave je bila leta 1800 stari cerkvi sv. Vida prizidana kapelica, ki jo je po zaobljubi poslikal kranjski slikar Leopold Layer in zanjo naslikal podobo Marije pomočnice, ki jo je slovenski človek poimenoval Marija Pomagaj. Cerkev je zaslovela po čudežnih dogodkih leta 1863. Zaradi množic romarjev so leta 1898 prišli na Brezje frančiškani, ki so pozidali samostan. Nova cerkev je bila posvečena leta 1900. Prvotna kapelica je ostala v objemu nove cerkve.

Leta 1907 je bila milostna podoba kronana. V letu 1935 je Marija romala kot pokroviteljica evharističnega kongresa za Jugoslavijo v Ljubljano. V letih od 1941 do 1947 je bila pregnanka in begunka kot tolikeri naši rojaki. Leta 1988 je papež Janez Pavel II. podaril cerkvi častni naslov manjša bazilika in 17. maja 1996 je papež takoj po prihodu v Slovenijo poromal na Brezje k Mariji Pomagaj. Na ta veliki dogodek spominja kip Janeza Pavla II. na trgu pred baziliko; pogled proti Triglavu pa izablja mogočen kip Svete Družine v parku. Je pa milostna podoba pred papeževim

obiskom romala spet po župnijah na poti v Ljubljano, kjer je bila na hipodromu v Stožicah 18. maja 1996 pri papeževi sveti maši pokroviteljica slavja ob 1250-letnici krščanstva slovenskega naroda.

Brezje so tudi pomembno kulturno in vzgojno-izobraževalno središče, saj pripravlja frančiškanski samostan vsako leto bogat program glasbenih dogodkov, likovne kolonije, znanstvene simpozije, razne tečaje, knjižne izdaje, galerijske in muzejske razstave – v ustvarjalnem sodelovanju z Gorenjskim muzejem iz Kranja. Na Brezjah se dogajajo tudi mnoge dejavnosti radovljiške dekanije pa tudi teološki in pastoralni tečaji ljubljanske nadškofije. S svojo galerijo Sončna pesem vabi

Brezjanska bazilika v razcvetu pomladi

samostan duha k lepoti in srčni širini. Od letošnje 1. adventne nedelje do svečnice leta 2000 je bila na ogled razstava jasic.

Brezje je v svoji 200-letni zgodovini obiskalo več milijonov romarjev. Povprečen letni obisk se zadnja leta povečuje; jih je pa zagotovo nad 300.000 obiskovalcev na leto.

Kip Svete Družine nasproti brezjanske bazilike

Papežev kip na Brezjah

Foto: Ciril A. Božič, gvardijan samostana in rektor bazilike

Jubilejno sveto leto 2000 je bilo tako velik praznik za Brezje in za Slovenijo že prvi dan leta. Bomo pa v tem letu obhajali tudi 200-letnico kapele Marije Pomagaj in 100-letnico nove cerkve. Brezje bo prav gotovo svetoletni romarski kraj mnogih ljudi.

Pri Mariji Pomagaj smo doma in tukaj v polnosti čutimo veliko resnico na način, kot jo je zapisal največji

slovenski pisatelj Ivan Cankar: »Zakaj ljubezen je ena sama in nerazdeljiva; v en sam kratek utrip srca je stisnjeno vse – mati, domovina, Bog.«

Dobrodošli pri Mariji Pomagaj tudi vi, vam kličejo bratje svetega Frančiška Asiškega, varuhi svetišča na Brezjah že sto in eno leto! Srečno novo jubilejno sveto leto 2000!

naše nabirke

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$735.- Dušan Lajovic; **\$175.-** Franc Kampuš; **\$110.-** Julijana Smole; **\$65.-** Alojz Rebec; **\$55.-** Frank Smerdely; **\$35.-** Astrid Bernes, Albin Fabian, Angela Umek, Franc Baša, Maria Milich, John Cvetkovič, Frank Bresnik, Terezija Cresi, Franc Šveb, Zinka+Janez Škraba, Jože Štemberger, L+M Martin, J+M Vuzem, Vilma Gayfer; **\$30.-** Antonia Poklar; **\$25.-** Marjan Lauko; **\$20.-** Danila Štolfa, Mihaela Šemelbauer, Paulina Pahor, Janez

Rotar, Branko Repolusk, M. Umbrazunas, Rafael Koren; **\$15.-** Cirila Neubauer, družina Jaklič, Toni Šajn, Ivanka Bratoš, Mira Berenyi, Eva Wayon, Jože Grilj, Ivan Smole, družina Rutar, John Lipič, Ivan Stanič, Danilo Kresevič, Julijana Kotarski, Anita Pleško, Magda Pišotek, Valentin Lenko; **\$10.-** Richard M. Verbanz, Tone Švigelj, Cecilija Pirnat, Ivan Stanjko, Franc Mramor, Pavla Fabian, Albin Fabian, Jože Lipovž, Olga Todorovski, Jože Bernik, Ivan Šuštarčič, Jože Plevnik, Nada+Ivan Jenko, Jože Brožič, Anica Sivec, Ludwig

Grassmayer, Marica Vogrinčič, Ivan Hozjan, Marta+Anton Kristan, Hinko Hafner, Maria Kromar, Marija Gorjan, Milka Šerek, Maria Frank, Ivanka Penca, Lojze Hrast, Jože Vicić, Katarina Horvat, Ida Sedevič, Marina Rogl, Rezka Smolič, Ivan Mohar, Jožica Beljan, Ivan Cetin, Zlatko Skrbiš, Pavla Pregelj, Ivanka Smrdel, Anton Volk, Majda Pantelič, Anton Spiclin, Louis Husarek, Roža Franco, John Franco, Francka Wetzel; **\$5.-** Frančiška Kavčič, Maria Pfister, Stanko Cebokli, Stefania Premrl, B. Penko, L+T Smuc, Marija Ritlop, Gabriel Gomizel, Lidija Badavinac, Ivan Bracar, Veronika Robar, Evgen Brajdot, Herman Šarkan, Marija Poljšak, Marica Tomažič, Barbara Forte, Zofija Brkovec, Leopold Matelič, Marija Marc Kobal, F+R Fatur, John Mihic, N+B Jesenko, Justina Glajnarič, Zofie Juryszcuk, John Marinič, Anna Maria Zver, Danica Šuštar, Ivan Kovačič, Štefan Merzel, Ivanka Jerič, Anton Skok, Štefania Andlovec, Vinko Rostan, Marta Ostrožnik, Jože Gojak, Štefan Baligač, Veronika Seljak, Lidija Čušin, Avgust Glavnik, Franc Pavlovič, Anica Rezelj, Danica Perko, Franc Visočnik, Anton Gjerek, Marija+Jože Kocjančič, Adam Klančič, Ivanka Tomšič, Franc Koncina, družina Bele, Ivanka Žabkar, Terezija Simunkovič, Anna Lešnjak, Hilda Vidovič, Anka Brgoč, Ema Armus, J. rejec, Maria Debelak, Terezija Kropich, Branko Kreševič, Rudi Žele, Ana Pekol, Jože Iskra, Frida Javornik, Jadranka Rutar, Vekoslav Rutar, Silva Jenko, Stanko Vatovec, Marija Ferfolja, Ivanka Lapuh, Maria Kužnik, Janez Kern, Jože Debevc, Emil Pantner, Franc Vravnik, Maria Piotrowski, Stane Verne, Martina Urh, Ivo Klopčič, Franz Plohl, Angela Gustinčič, Jože Belovič, Ivan Petelin, Ivan Zupan, Jože Barat, Majda Muzlaj, Marija Volčič, družina Krušec, Milka Zidar, Zdravko Kristančič, Jože Marinc, Joseph Mavlak, Milena Brgoč, Augustin Tomažin; **\$3.-** A. Marinček; **\$2.-** Rudolf Jamšek.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE

\$1000.- N.N.; **\$50.-** Maria Hribar, Maria Milich, Ida+Roman Turk; **\$45.-** Alojz Gašperič; **\$40.-** Julijana Šajn; **\$25.-** N.N., **\$22.-** Štefanija Smole; **\$20.-** Anton Kociper, Cecilija Pirnat, I. Nanut, Marta+Anton Kristan, Alojz Fabijančič; **\$15.-** N.N.; **\$10.-** Ludvik Lumbar, Marija Boelckey; **\$5.-** Mira Urbanc.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$500.- Milka Zanier; **\$250.-** N.N.; **\$130.-** A. Konda (od prodaje medu); **\$120.-** N.N.; **\$100.-** D.K., Zina Kaiser (namesto cvetja v spomin na pokojnega svaka Mirka); **\$85.-** Clara+Ivan Bracar; **\$60.-** Franc Danev; **\$50.-** Ivanka Bajt (namesto božičnih voščil prijateljem in znancem), Maria Hribar; **\$40.-** družina Krušec; **\$30.-** Julijana Šajn; **\$20.-** N.M.

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJ

\$100.- Justi Mrak (v spomin pokojnega brata Otona); **\$85.-** Maria Patafta; **\$50.-** Pavla Zemljak, Alojz Kerec, Terezija Jošar, Nadja Malalan, Jože Štemberger; **\$40.-** Nežka+Bogomir Jesenko; **\$25.-** Nada M. Cargo; **\$20.-** Nada Slavec, Maria Hribar, Maura Vodopivec (namesto rož za pokojnega dr. Stanislava Franka), Paulina Pahor; **\$15.-** Loti Rafolt; **\$10.-** Pepca Šabec, France Erpič; **\$5.-** Maria Uršič.

ZA BARAGOV DOM

\$115.- namesto cvetja na grob Viktorju Javorniku; **\$100.-** Ivan Pišotek; **\$30.-** Katie Dodig; **\$5.-** Apolonija Tanšek.

ZA RAZISKAVO SRČNIH OBOLENIJ

\$500.- namesto cvetja na grob Vladimirja Marinčiča.

ZA ŠKOFIJSKO GIMNAZIJO V VIPAVI

\$250.- L+M Martin; **\$20.-** Julijana Šajn (namesto cvetlic za pokojnega Stanislava Franka)

ZA POPRAVILO CERKVE SV. EME V PODČETRTRKU

\$100.- J.Š.

VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

sv. rafaël

SYDNEY

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 Fax: (02)9682 7692

POROKE

Naslednje poroke še niso bile objavljene v Mislih:

DANIEL ČEH, Gold Coast, Qld. Sin Jožeta in Jane, roj. Prajdič. Rojen v kraju Cobden, Vic., krščen v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda v Melbourneu, in **THERESA SHERYL DEMPSEY**, Gold Coast, Qld. Hčerka Antona in Sheryl. Rojena na Gold Coastu, krščena v Burleigh Heads, Qld. Mt. Tamborine, Qld., 30. januarja 1999.

MARK ANTHONY GOMBOC, St Marys, NSW. Sin Ivana in Anice, roj. Grah. Rojen v Sydneyju, krščen pri sv. Rafaelu, Merrylands, in **ANITA KUPLEN**, St Marys, NSW. Hčerka Štefana in Terezije, roj. Bežan. Rojena v Murski Soboti, krščena v Negovi. Priči sta bila Ivan Gomboc in Mirjana Drvenkar. – Sv. Rafael, Merrylands, 18. decembra 1999.

Vsem trem parom naše iskrene čestitke ob sklepanju zakramenta svetega zakona. Naj jih spremlja božji blagoslov na njihovi skupni življenjski poti!

DVA KRSTA

ISABELLA ROSE ČEH, Gold Coast, Qld. Oče Daniel, mati Theresa, roj. Dempsey. Botra je bila Marnie Pennell, krščanski priči pa Michael Simpson in Perry Pericleous. – Cerkev Srca Jezusovega, Clear Island Waters, Surfers Paradise, 16. januarja 2000.

JOSEPH LICCIARDELLO, Bonnyrigg Heights, NSW. Oče Carmelo, mati Romana, roj. Beljan. Boter je bil Viljem Gjura. – Sv. Rafael, Merrylands, 12. 2. 2000.

Novokrščenim malčkom, staršem, njihovim družinam in botrom naše iskrene čestitke ob prejemu krsta. Naj ob lepem zgledu svojih staršev rastejo v starosti in milosti pri Bogu in ljudeh!

VAŽNO GLEDE KRSTA!

V zadnjih letih je vedno več krstov naše tretje generacije, ki nima več zveze z našim verskim središčem v Merrylandsu, naj bo to zaradi oddaljenosti, dvojezičnosti v zakonu ali kakšnega drugega razloga – tem svetujemo, da se glede krsta obrnejo na krajevno župnijo, kjer naj bi obiskovali nedeljsko mašo in kjer bo njihov otrok prejel druge zakramente krščanskega uvajanja (sv. spoved, prvo sv. obhajilo in birmo). Starši

IRMA SILVANA VREČIČ, Guilford, NSW. Hčerka Jožefa in Marijane, roj. Ančič, krščena pri sv. Rafaelu, Merrylands – se je poročila z **ADAMOM GARICKOM HARPURJEM** dne 17. oktobra 1999 v hrvaški cerkvi sv. Antona, Summer Hill. Priči sta bila Mario Bulić in Sandra Tot.

pri krstu otroka obljubijo, da bodo otroka vzgajali v veri, da bo prejel tudi ostale zakramente in spolnjeval zapoved ljubezni do Boga in bližnjega. Starši, ki ne obiskujejo nedeljske službe božje, ne molijo v družini in odlašajo s pripravo otroka na prvo sv. obhajilo, sv. spoved in sv. birmo – obljube, dane pri krstu, ne izpolnjujejo!

BOLNIM V SVETEM LETU 2000

Tak je naslov poslanice svetega očeta Janeza Pavla II. bolnim bratom in sestram, ki je izšla za letošnji, že osmi svetovni dan bolnikov, 11. februarja – praznik Lurške Matere božje. Uvodnik knjižice je napisal Rafko Valenčič. Uvod zaobjema vsebino knjižice. Med drugim pravi: »Jubilejno leto 2000, katerega osnovna misel je odrešenje človeka v Jezusu Kristusu, je tako za bolne in trpeče kot tudi za vse, ki so v njihovi službi, ter za vse ljudi priložnost, da v luči Kristusovega trpljenja sprejema, ne pa razlaga. Hkrati nas uči, da je ljubezen tista življenjska moč in zapoved, ki človeka obvezuje, da išče načinov za ozdravljenje in lajšanje trpljenja, katerega izvor nam ni znan, še bolj pa načinov za odpravljanje vzrokov, s katerimi si sami povzročamo bolezen in trpljenje.«

Papež pravi, da je človek v teku zgodovine izkoristil zmožnosti razuma in srca, da bi zboljšal zdravje. Tako je mogoče s pomočjo teh dosežkov podaljševati življenje in izboljševati njegovo kakovost, lajšati trpljenje in dvigati človekove zmožnosti. Dalje omenja socialne pridobitve, kakor je razširjena zavest pravice do zdravljenja. Nato pa Janez Pavel dodaja, da kljub tem pridobitvam in dosežkom ne moremo reči, da je človeštvo naredilo vse potrebno za lajšanje bremena trpljenja. Omenja vojne, ki so pestile ljudstva v tem stoletju morda bolj, kot kdajkoli prej v zgodovini. Bolezni so v človeški družbi široko razširjene: odvisnost od mamil, aids, bolezni, ki izvirajo iz onesnaževanja velikih mest in okolja, porast majhnega in velikega kriminala in pobude za evtanazijo.

Dalje pravi, da nima pred očmi le številnih postelj z bolniki, ampak tudi trpljenje beguncev, osirotelih otrok ter številnih žrtev socialnega zla in revščine. Upadanje vernosti v sekulariziranem svetu je krivo, da ljudje ne znajo več dojemati odrešujočega smisla trpljenja in tolažbe, ki nas čaka v onostranstvu.

Cerkev je skozi vso zgodovino delila veselje in upanje, žalost in stisko vseh časov. Nenehno je spremljala in podpirala človeštvo v njegovem boju z bolečino in njegovem prizadevanju za izboljšanje zdravja. Obenem

se je trudila razložiti pomen trpljenja in bogastvo odrešenja, ki ga je prinesel Jezus. Zgodovina hrani spomin na like velikih mož in žena, ki jih je vodila želja posnemati Kristusa v globoki ljubezni do ubogih in trpečih.

Cerkev, ki jo navdihuje evangelij ljubezni, z mnogimi dobrodelnimi organizacijami, bolnišnicami, zdravstvenimi ustanovami in združenji prostovoljcev še naprej prispeva k skrbi za zdravje in za bolnike.

SVETI KRIŽEV POT

bomo imeli v Merrylandsu vse postne petke ob 6.45 zvečer, nato sledi sveta maša. Postni čas v jubilejnem svetem letu naj bi bil zaznamovan z duhom spokornosti in sprave. Z ozirom na spravo začnimo kar pri svojih družinah. Kako hudo je, če v nekaterih primerih niti bratje in sestre ne govore med seboj. Včasih pade napačna beseda na račun drugega in takoj je tu zamera, da ne govore med seboj. Tisti, ki je žalil, ni pripravljen prositi odpuščanja, včasih pa užaljeni noče sprejeti opravičila in tako se vleče mučni in nesveti molk. Otroci obeh sprtežev se ponavadi lepo razumejo, govorijo med seboj in se skupaj igrajo. Ne morejo razumeti, zakaj njihovi domači ne govore med seboj – ali pa se celo pohujšujejo nad molkom. Prav gotovo pa je to zanje izredno slab zgled ter zelo nevzgojno zadržanje. V očenašu vsak dan izgovarjamo besede: in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. Da bodo te besede iskrene, naj bi se med seboj čim prej spravili. Saj če mi ne odpustimo bližnjemu, ne moremo pričakovati, da bo Bog nam odpustil naše grehe. Božjega odpuščanja za naše prestopke smo namreč vedno potrebni.

YOUTH 2000

– Od 12. do 14. maja (od petka do nedelje) bo posebni duhovni vikend za mladino od 15 do 30 let starosti. Kraj te prireditve bo cerkvena dvorana župnije sv. Marjete Marije Alakok v Merrylandsu. Namen tega duhovnega vikenda je utrditi vero današnje mladine in jih navdušiti za bolj zavzeto sodelovanje pri mladinskih prireditvah in pri župnijskih dejavnostih. Omenjeno prireditev bodo vodili frančiškanski patri iz Amerike. Škof Kevin Manning, ki je škof v Parramatti, je odobril in priporočil ta duhovni vikend vsem mladim. Starši, priporočite to prireditev vašim mladim, da jo že zdaj vključijo med svoje načrte. Prihodnja številka Misli bo prinesla še več informacij. Mladi, ki se za prireditev zanimajo, naj pokličejo Julie Bracar na (02)4736 5525 ali 0409 365 525.

FRANČIŠKOV SVETNI RED

ustanovljamo v Merrylandsu. Začelo se je, ko je bil lani na drugo oktobrsko nedeljo med nami p. Carl Schaffer in je orisal lik svetega Frančiška, ki ni poskrbel samo za duhovnost svojih bratov, ki so se mu pridružili, ampak je hotel s svojo duhovno potjo koristiti tudi ljudem, ki žive v svetu. Hoče jim pomagati, da bi se lažje posvetili in zveličali. Predvsem nas ta svetnik uči, kako naj se varujemo škodljive navezanosti na tvarne dobrine. Te dobrine naj bi tudi delili ubogim in potrebnim. P. Filip je že nekajkrat priložil Nedelji opis svetnikovega življenja. Občasno zbira tiste, ki se zanimajo za življenje po zgledu sv. Frančiška. Kogar to zanima, naj sporoči patru in mu bo poslal kratke izvlečke iz življenja sv. Frančiška.

DUHOVNA OBNOVA

kot priprava na veliko noč bo marca pri sv. Rafaelu (namesto one, ki je odpadla na Mt Schoenstattu v decembru). P. Filip bo imel premišljevanja za udeležence. Ne zamudite lepe priložnosti in si vzemite čas za svojo dušo, ki pri mnogih velikokrat strada duhovne hrane. Vse podrobnosti in program boste zvedeli iz našega glasila Nedelja.

PROJECT COMPASSION

je vsakoletna postna vaja, ko si pritrugujemo pri hrani in manj potrebnih rečeh z namenom, da pomagamo ubogim in lačnim v Tretjem svetu. V duhu jubileja 2000 in svetega leta vzemimo to dobrodelno akcijo še bolj resno. Šparovčke (ali kuverte) boste dobili v Merrylandsu v začetku postnega časa. Dobite pa jih lahko tudi v vaši krajevni župnijski cerkvi.

POSTNA POSTAVA

– Strogi post je samo na pepelnico sredo in veliki petek. Ta dan se zdržimo mesa in se enkrat do sitega najemo. Bolniki in težki delavci se niso dolžni postiti. Na petke v postu je zdržek od mesa. Ostale petke v letu je dovoljeno jesti meso, vendar post ostaja in je prepuščeno posamezniku, kakšno obliko posta si izbere. Nekaj od teh načinov je: da se udeležimo sv. maše, opravimo kakšno drugo pobožnost, beremo sv. pismo, obiščemo kakšnega bolnika, si pritrugamo pri hrani, se odrečemo zabavi, kajenju, pijači, itd.

FIGTREE

ima slovensko službo božjo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob petih popoldne. Torej: 12. in 26. marca in 9. aprila. Druge nedelje, ko pri vas ni svete maše, vam priporočam udeležbo v krajevni cerkvi.

CANBERRA

ima slovensko službo božjo vsako tretjo nedeljo v mesecu, torej 19. marca in 16. aprila ob šestih zvečer. Ostale nedelje pa skušajte najti krajevno cerkev in se tam udeležite svete maše.

NEWCASTLE

pride spet na vrsto na belo nedeljo, 30. aprila, ob šestih zvečer. Po maši srečanje v dvorani.

SVETOVNI MLADINSKI

DAN (World Youth Day) v jubilejnem letu 2000 bo v Rimu od 18. do 20. avgusta.

Namenjen je mladim od 16. do 35. leta starosti. To in druga romanja organizira agencija Harvest Pilgrimages. Več informacij lahko dobite na website: www.pilgrimage.net.au/wyd; E-mail naslov: wyd2000@catholic.org

POGREŠANI

Sorodniki iščejo Anico Jakša, roj. Draksler, in jo prosijo, naj se oglasi na: Anton Smrekar, c/St. Raphael Centre, P.O.Box 280, Merrylands, NSW 2160.

ZAHVALA

– Vsem rojakom in organizacijam se želim iskreno zahvaliti za čestitke, ki so mi jih izrazili pismeno ali ustno ob prejemu odlikovanja Order of Australia Medal.

p. Valerian

izpod TRIGLAVA

Materinski dom v Solkanu

Škofijska Karitas Koper se je odločila, da bo v Solkanu odprla Materinski dom. V hiši, ki jo imajo v najemu, so v preteklosti imeli pisarne, skladišča krajevne Karitas in prostore za prehodni dom, kjer so bile nameščene begunske družine. Lani so hišo spraznili in začeli z obnovo. Prostore bodo uredili tako, da bo v njih našlo zatočišče do deset žena ali mater z otroki. Dom bo nudil zatočišče ženskam in otrokom iz severnoprimorske regije in dela Krasa. Doslej so največ denarja za obnovo zbrali z akcijo Umetniki za Karitas, sredstva pa zbirajo še naprej, saj bo potrebno po končani obnovi prostore tudi ustrezno opremiti.

T.G.

Škof Kramberger okreva

Dva dni pred praznikom Lurške Matere božje je mariborski škof Franc Kramberger zaradi hudih bolečin v glavi moral v mariborsko bolnišnico. Izkazalo se je, da gre za razširitev žile v možganskem predelu. Konec februarja so škofa že odpustili v domačo oskrbo, vendar bo moral nekaj tednov počivati.

T.G.

Prešeren na Koroškem

Zamejski Slovenci, ki živijo na Koroškem, so se odločili, da bodo v jubilejnem Prešernovem letu osvetlili pesnikov odnos do te dežele. Katoliška prosveta je skupaj s še nekaterimi organizacijami pripravila program prireditev. Organizirali bodo enodnevne izlete po poteh Prešernovega življenja; pripravili bodo potujočo razstavo, ki bo obiskala razne kraje južne Koroške; v Katoliškem domu v Tinjah bo potekal simpozij o Prešernu na Koroškem; objavljen bo tudi literarni razpis za biografski roman o Prešernu; prizadevali pa si bodo tudi za postavitvev Prešernovega spomenika v Celoveu.

T.G.

Elan spet slovenski?

Begunjski Elan, v katerem delajo smučiči in drugo športno opremo, je pred leti prešel v hrvaške roke. V zadnjih tednih so se pojavile govorice, da utegne biti Elan spet slovenski. Slovenska razvojna družba je konec februarja z zdajšnjimi lastniki podpisala pismo o nameri nakupa. Zdaj skušajo ugotoviti, koliko dolgov se je nabralo pred osamosvojitvijo in po njej. Tako bo na dokončno odločitev treba počakati.

T.G.

Aleksander Bajt 1921 - 2000

V Ljubljani je 24. februarja letos umrl Aleksander Bajt, ki velja za enega najuglednejših slovenskih ekonomistov 20. stoletja. Po vojni se je prilagodil pravilom komunistične oblasti in skušal kot strokovnjak na svojem področju doseči čimveč. Ustanovil je Ekonomski inštitut pravne fakultete v Ljubljani. Zadnje desetletje svojega življenja pa je posvetil preučevanju druge svetovne vojne in let po njej. Tako je nastala obsežna knjiga z naslovom Bermanov dosje. To je nekakšna avtobiografska študija tistega časa. V njej Bajt na podlagi doslej malo znanih virov pojasnjuje kako je delovala partija s Titom in Kardeljem na čelu, kako je izzvala bratomorno vojno v Srbiji, se sočasno pogajala z Nemci in prevarala zaveznike. Temeljno sporočilo knjige pa je, da je po zgodovini, ki so jo pisali zmagovalci v revoluciji, prišel čas za kritično presojo tedanjega dogajanja.

T.G.

Plečnik v Angliji

V zadnjih mesecih se s slovenskim arhitektom Plečnikom lahko seznanijo v Veliki Britaniji. Konec februarja so namreč v Dundeeju na Škotskem odprli razstavo z naslovom Jože Plečnik in ustvarjanje prestolnice. Razstava je lani gostovala v Londonu, v začetku tega leta pa v Dublinu. S Plečnikom se bodo zatem srečali še v Edinburgu in Glasgou.

T.G.

Ptujsko kurentovanje

Pustni čas ni samo čas veseljačenja, ampak je lahko povezan tudi z odkrivanjem in ohranjanjem naše kulturne dediščine. Kurentovanje, ki ga že štiri desetletja prirejajo na Ptuj, skuša prispevati k temu. Letos se je ta prireditev začela z mednarodno konferenco na temo Maske in maskiranje v Sloveniji in zamejstvu. Na letošnjem kurentovanju je v več kot 50 etnografskih nastopih sodelovalo blizu tisoč kurentov. Hkrati je na Ptuj potekalo mednarodno srečanje kurentu podobnih likov Evrope. Organizatorji pa so pripravili filatelistično razstavo na to temo.

T.G.

Pomanjkanje prostorov

Četrta katoliška gimnazija v Sloveniji, ki nosi ime Antona Martina Slomška, bo letos vpisovala četrto generacijo dijakov. Od samega začetka pa ta ustanova

nima svojih prostorov. Škofija si že vsa leta od ustanovitve prizadeva, da bi dobila nazaj po vojni zaplenjene stavbe, in tako poskrbela za dijake svoje gimnazije. Ker so bili zaenkrat vsi dogovori neuspešni, so se dijaki, njihovi starši in profesorji 1. marca odločili za protestni shod in javnost seznanili s svojimi težavami. Kot odgovor na to je sekretar na šolskem ministrstvu povedal, da mora zasebna gimnazija sama poskrbeti za svoje prostore. Ironija pa je v tem, da ravno to ministrstvo v Mariboru uporablja več odvzetih zgradb in prostorov škofije, ki so že vrsto let v postopku denacionalizacije. Vlada pa z vračanjem načrtno zavlačuje.

T.G.

Otvoritev Trstenjakovega doma v Gornji Radgoni

V Gornji Radgoni blizu župnišča stoji nov Trstenjakov dom, ki je namenjen za potrebe pastoralnega, kulturnega znanstvenega in umetniškega delovanja župnije. V začetku februarja so dom tudi slovesno odprli. Maši, ki jo je daroval škof Kramberger, je sledila akademija. V njej so posamezni govorniki osvetlili življenje in delo rojaka, po katerem se dom imenuje.

T.G.

Duhovniški procesi 1945 - 53

Za osvetlitev naše zgodovine si prizadevajo tudi dokumenti Cerkve na Slovenskem - Acta ecclesiastica Sloveniae. Pred dnevi so predstavili 21. številko. V njej so na 770 straneh trije študentje teološke fakultete pod mentorstvom profesorja Metoda Benedika predstavili zgodovinski pregled z naslovom: Dnevno časopisje o duhovniških procesih na Slovenskem 1945 - 1953. Pri pripravi tega dela je sodelovala zgodovinarica Tamara Giesser Pečar. V prvem delu knjige je podano poročanje dnevnikarjev o procesu proti škofu Rožmanu ter o procesih proti duhovnikom, redovnikom in vernim laikom v Sloveniji. V drugem delu pa so objavljeni nekateri prepisi člankov v celoti.

T.G.

Preproste stvari

Med vojno je v Ljubljani izšla knjiga Emilijana Cevca z naslovom Preproste stvari. Delo obsega meditativne črtice o povsem vsakdanjih stvareh kot so: jabolko, kruh, zibelka, cokle, miza... Vsak dan hodimo mimo teh 'preprostih stvari', ne da bi bili pozorni na njihov pomen

za naše življenje in njihovo simbolno govorico. Cevc je s to knjigo želel iskati korenine in istovetnost slovenskega naroda. Iskal je tisto, iz česar so živeli naši predniki, matere in očetje. Osrednji pojem omenjenega dela je 'dom'. To je tisto jedrišče našega ljudstva, ki danes vedno bolj izginja, ker nas požira mesto. Cevc je to delo napisal kot mlad študent. Pri izdaji iz leta 1944 mu je pomagal Fran Saleški Finžgar, knjigo pa je umetniško obogatil tudi Riko Debenjak s perorisbami, narisanimi z gosjim peresom. Pred dnevi je pri založbi Ognjišče izšla nekoliko popravljena izdaja tega dela, ki jo je avtor sam predstavil.

T.G.

Svetovna uspešnica, ki se dogaja v Ljubljani KNJIŽNA OCENA

Knjiga Veronika se odloči umreti (v španskem izvirniku Veronika decide morir), ki je bila izdana hkrati v angleščini in slovenščini, je najnovejše delo svetovnega pisatelja uspešnic iz Brazilije.

Paulo Cuelho, ki se je rodil leta 1947, je danes med petimi najbolj brani pisatelji na našem planetu. Na ovitku beremo, da vsaka Coelhoova knjiga osvoji svet. Coelho je modrec našega časa, ki nam na čudovito preprost, kristalno čist način pripoveduje, kaj je v življenju važno. "Spregovori nam tako, da se zavestno začnemo preobrazati v srečnejše in boljše ljudi".

V slovenščini lahko beremo še druge njegove knjige in vsaka nosi svojevrstno sporočilo, čudovito jedro

globoke modrosti: Ob reki Piedri sem sedela in jokala. Alkimist, Romanje, Peta gora. Vsaka napravi na bralca globok in trajen vtis, vsaka vodi k premišljevanju in svetlobi duha. Zadnja v tej vrsti izrednih knjig je povest Veronika se odloči umreti.

Kako da se je pisatelj odločil postaviti dogajanje svojega najnovejšega spoznanja in sporočila prav v našo malo Slovenijo? Beremo, da je Slovenija in Ljubljano vzljubil. Toda še več kot to. Slovenija mu je dala pogum, da je spregovoril o najtežjem času svojega življenja - času, ki ga je prebil v umobolnici. Tako je iz doživetja Slovenije in svojega osebnega bolečega doživetja izluščil resnico in modrost, ki jo današnji človek tako potrebuje.

Knjiga se prične v trenutku, ko se Veronika odloči umreti. Njena pot do same sebe pa se začne potem, ko vzame uspavalne tablete. Prične se z vprašanjem kje je Slovenija in ugotovitvijo, da nihče ne ve, kje je. Vendar: »Slovenija obstaja in je tam zunaj, med gorami, ki jo obkrožajo, in tukaj, na trgu pred njenimi očmi«. Ta misel je prvi korak k sebi, k smislu in čaru življenja. Iz življenja, ki ga je Veronika živela v neki sivi vsakdanjosti, brez smisla, brez ljubezni, brez izzivov in smeri, gre njena pot prek nove priložnosti za življenje do spoznanja pomena življenja, do ljubezni, do želje po življenju.

Skozi vrsto oseb v umobolnici, kjer srečamo žrtve moderne družbe, razkriva pisatelj vzroke norosti. Najde jih v družbi sami, ki vidi vsako drugačnost in stremenje, ki ni v skladu s postavljenimi normami, kot nekaj nenormalnega, norega in napne vse sile, da to drugačnost zatre in tako 'bolnega' pozdravi. Skozi protagoniste, stanovalce norišnice, nam pisatelj razkriva težke posledice takega zatiranja.

Paulo Cuelho pravi današnjemu človeku, da se življenje ne more živeti zgolj po pravilih povprečnosti in družbenih pričakovanj. Človek mora biti zvest samemu sebi in temu, kar je v njem. Upati si mora narediti to, kar si želi. Preveliko podrejanje temu, kar se šteje za normalno, lahko vodi v zanikanje življenja, v ne-življenje in tako v smrt.

S svojo junakinjo, mlado Ljubljankanko Veroniko, nam daje pisatelj spodbudno sporočilo, da je življenje velika dobrina in da si jo človek, ki je zavest o tem daru zgubil, lahko znova pribori in tako ponovno zaživi. Iz teme obupa nam pokaže pot v svetlobo in življenje.

SASA CEFERIN

Oglasa

MLADA ZAKONCA Z ENIM OTROKOM STA V ZAMENO ZA HRANO IN STANOVANJE PRIPRAVLJENA NUDITI POMOČ NA DOMU DRUŽINI ALI UPOKOJENCU V AVSTRALIJI. ZINTERESIRANI POKLIČITE NA UREDNIŠTVO MISLI ALI PIŠITE NA NASLOV: PETER ŽIBERT, PERKOVA 2, 1230 RODICA PRI DOMŽALAH, SLOVENIJA. TELEFON: 001138661 1621010.

PRI OGLASU V PREJŠNJI ŠTEVILKI SMO POMOTOMA OBJAVILI NAPAČNO TELEFONSKO ŠTEVILKO, ZATO GA PONATISKUJEMO.

IŠČEM PRIJATELJICO ZA DRUŽBO, PO MOŽNOSTI SLOVENKO, STARO OD 65 DO 70 LET. ZA PODATKE SE OBRNITE NA NASLOV UREDNIŠTVA MISLI ALI NA TELEFONSKO ŠTEVILKO (03)9366 8923.

Razstave naravne in verske kulturne dediščine v Sloveniji

Rojake po svetu, ki bodo poleti 2000 obiskali rodno Slovenijo, vabimo, da si ogledajo tudi razstave naravne in verske kulturne dediščine ob Slovenski planinski poti, ki jih bo pripravil Ciril Velkovrh iz Ljubljane. Avtor, ki je razstavljal tudi že v tujini (Barilloche, Vancouver in Cleveland – razglednice, ter Melbourne, Canberra, Sydney in Adelaide – fotografije malega formata), je to pot pripravil fotografije velikega formata 30x45 cm.

V sredo, 19. aprila 2000, ob štirih popoldne bo v galeriji Kliničnega centra v Ljubljani, Zaloška c. 2, odprtje razstave fotografij Lepih znamenj v naših gorah, o katerih bo spregovoril Janez Lah, direktor knjižnice.

V četrtek, 4. maja 2000, ob 19.30, bo v cerkvi sv. Jožefa v Ljubljani, na Poljanah, Zrinjskega 9, odprtje velike pregledne razstave fotografij naravne in verske kulturne dediščine v naših gorah z naslovom Gore in spomini ostajajo. Otvoritev bo vodil p. Silvo Šinkovec, vodja Duhovnega središča sv. Jožefa, Andrej Brvar, predsednik Planinske zveze Slovenije in p. Andrej Kropelj, profesor cerkvene umetnosti na teološki fakulteti, pa bosta govorila o lepota našega gorskega sveta in o znamenjih v naših planinah.

V sredo, 10. maja 2000, bo ob 18. uri v okroglem stolpu gradu v Škofji Loki Loški muzej pripravil odprtje

razstave fotografij kulturne dediščine v naših gorah z naslovom Gore prijateljstva. V kulturnem programu bo nastopal kvartet Tomaž Tozon s prijatelji.

Cerkev sv. Janeza Krstnika v Podgradu, Brkini

V nedeljo, 11. junija 2000, na binkošno nedeljo in ob kulturnem prazniku Slovenske Koroške, bo Planinsko društvo Prevalje pripravilo v cerkvi sv. Uršule na Plešivcu – Uršlji gori (1669 m) razstavo fotografij Znamenja ob Slovenski planinski poti.

V četrtek, 29. junija 2000, na dan sv. Petra in Pavla, ob 20. uri bo Župnijski urad Marijinega rojstva v Polhovem Gradcu pripravil v cerkvi sv. Petra v Dvoru razstavo izbranih fotografij verske kulturne dediščine ob Slovenski planinski poti z naslovom Lepota v naših gorah. V glasbeni spremljavi kulturnega programa bodo sodelovali mešani cerkveni pevski zbor iz Polhovega Gradca, tenorist Marko Kobal s Cola ter mezosopranistka Jožica Kališnik in Tomaž Plahutnik na citrah iz Kamnika. Ob 19. uri pa bo v 'grofovski' cerkvi sv. Petra maševal ljubljanski pomožni škof Alojzij Uran, ki bo tudi uradno odprl razstavo.

CIRIL VELKOVRH

Pisma o slovenščini našim rojakom v Australiji, XVIII.

Mirko Mahnič

Kot drugo pregibno besedno vrsto slovnica našteva **pridevnik**. Že njegovo ime nam pove, da ga 'pridevamo' samostalniki, tudi zaimku, redkokdaj števniki.

Pridevnik nam pove, kakšen ali čigav je samostalnik: žalostna deklica (kakšna), očetova hiša (čigava); se pravi, da lahko govorimo o kakovostnih in svojilnih pridevniki. Slovnice omenjajo še vrstne pridevnike (mestni drevored, cerkveno dvorišče).

Zdaj nekaj, česar angleščina nima: slovenski pridevnik se namreč ujema s svojim samostalnikom v spolu (moški, ženski, srednji), sklonu (šest sklonov) in številu (ednina, dvojina, množina): lep prostor, lepa hiša, lepo polje... lepega prostora, pri lepih hišah... lepi hiši, lepa polja.

In še nekaj jo razločuje od angleščine: slovenski pridevnik pozna **določno in nedoločno obliko** (dober - dobri, velik - veliki); določna oblika ima končnico -i in to samo v 1. in 4. sklonu ednine moškega spola.

Toda kdaj uporabljamo določno obliko? Tu smo pogosto v škrpicah. Slovnica nas uči, da takrat, kadar govorimo "o kaki določeni, že znani osebi ali stvari, ki smo ju že poprej spoznali" ali "kadar si mislimo vse osebe ali reči ene vrste" (ko je beli kruh pošel, je prišel črni na vrsto). Določna oblika odgovarja na vprašanje 'kateri', medtem ko nedoločna zmeraj na 'kakšen'. Skoraj redno jo uporabljamo, če je v zvezi s svojilnim ali kazalnim zaimkom ali z zaimkom 'ves': **ta** blagi, razumni mož (ne: blag, razumen); **naš** plemeniti oče (ne: plemenit); **ves** prosti čas (ne: prost). (Slovnica iz leta 1956 v opombi priporoča tole pomagalo: če v domači govorici rečemo 'en len fant', potem gre v knjižnem jeziku za nedoločno obliko - 'len fant', če pa rečemo 'ta len fant', gre za določno obliko torej za knjižno 'leni fant'.)

Pridevniki, ki se končujejo na -ji, -nji, -ski, imajo samo določno obliko (bližnji, slovenski, mrtvaški...), pridevniki na -ov, -ev ter -in pa samo nedoločno (sosedov, materin). Pridevniki mali, obči, pravi, rajni imajo samo določno obliko.

Določna oblika pridevnika 'veliki' ohranja naglas v vseh sklonih, ne le v 1. in 4.

Slovníčar Breznik pravi, da določna oblika daje našemu pridevniku isti pomen kakor člen v romanskih in germanskih jezikih (el, la, der, teh).

Stopnjevanje pridevnika. Pridevniki se ne le sklanjajo, ampak tudi stopnjujejo in to v treh stopnjah: osnovnik (pozitiv), primernik (komparativ) in presežnik (superlativ) - drag, dražji, najdražji. Primerniki in presežniki imajo samo določno obliko: boljši, lepši...

Primernik delamo s končnicami -ši, -ša, -še; -ji, -ja, -je; -ejši, -ejša, -ejše (ljubši, slabši, dražji, bistrejši), presežnik pa naredimo iz primernika s predpono 'naj' (**najljubši, najdražji**).

Nekatere pridevnike pa stopnjujemo tudi z 'bolj' za primernik in z 'najbolj' za presežnik; tako predvsem tiste pridevnike, ki pomenijo barve (rumen, bolj rumen, najbolj rumen), ki imajo samo določno obliko (božji, bolj božji, bolj slovenski...) in mnoge pridevnike na -en, -av, -ast, -at (lesen, bolj lesen, zdrav, grbast).

Pridevnike lahko primerjamo tudi navzdol z 'manj' in 'najmanj' (manj pomembno, najmanj pomembno).

Nekatere primernike in presežnike pa si moramo zapomniti (npr. mehak, mečji... tenak, tanjši... kratek, krajši... dober, boljši...dolg, daljši... velik, večji...).

Pri pridevniku 'rad' se je pri stopnjevanju posplošila raba moške oblike za vse tri spole: 'raje' - ona raje kuha (prav je tudi rajši ali rajša), oni raje kvartajo (tudi: rajši).

O rabi pridevnikov:

Pridevniki se rabijo pridevno (atributivno) npr. siv oblak, težka bolezen, globoko morje - ali povedno npr. oblak je siv, bolezen je težka, morje je globoko.

Toliko. Prihodnjič že o **zaimku**.

Bil sem tri mesece v Avstraliji in srečal nekaj bralcev 'avstralskih pisem'. Rekli so, da jih radi berejo, jaz pa njim, da sem tega vesel, da pa vem, da so težko razumljiva. Vem in trudim se, a jezik je skrivnost in umetnina. Lepo vse pozdravljam.

Franciškov svetni red (FSR) 1.

p. Filip Rupnik

1. Zgodovina

Sv. Frančišek Asiški (1182-1226) je ustanovil po navdihnjenju Svetega Duha tri redove: prvi red (frančiškani, minoriti, kapucini), drugi red (klarise – po sv. Klari Asiški) in tretji red (za kristjane v svetu). Zato se je Frančiškov svetni red dolga stoletja imenoval 'tretji red sv. Frančiška'.

V Frančiškovem času in neposredno po njem se imenujejo sestre in bratje, ki živijo po zgledu sv. Frančiška, pa kljub temu ostajajo v svetu (v svojih družinah in pri svojem delu), 'spokorni bratje in sestre', pozneje pa 'bratje in sestre tretjega Vodila'. Splošno prepričanje je, da sta bila prva tretjerednika zakonca Lukezij in Buonadonna iz Toskane.

2. Ime

'Frančiškov', ker si ljudje, ki vstopijo v to skupnost, prizadevajo, da bi živeli evangelij po zgledu svetega Frančiška. Prevzema jih njegov duh in navdušuje njegova radikalnost.

'Svetni', ker člani živijo v svetu (v svojih družinah, na svojem delovnem mestu, pri svojih poklicnih dolžnostih). Ne vstopajo v samostane ali podobne ustanove (razen 'tretjerednih samostanskih redov').

'Red', ker gre za ustanovo, za katero stoji avtoriteta Cerkev. Cerkev potrjuje tak način življenja, mu določa potrebne okvire, obrede, potrjuje Vodilo, Konstitucije, Obrednik in drugo. Obenem Cerkev računa na primerno življenje, pričevanje in molitev članov FSR.

3. Vodilo

Prvo Vodilo FSR je Memoriale – Spomenica življenja iz leta 1221. Leta 1228 predela to Vodilo veliki prijatelj sv. Frančiška papež Gregor IX. Drugo Vodilo napiše leta 1289 manjši brat papež Nikolaj IV. Skoraj 600 let so se po njem ravnali člani tretjega reda. Tretje Vodilo izda leta 1883 tretjerednik papež Leon XIII. Zadnje Vodilo pa potrdi s svojo apostolsko oblastjo papež Pavel VI. 24. junija 1978.

4. Narava FSR

FSR je organizirana skupnost, katere člani živijo po vsem svetu. Računa se, da je prek 2.000.000 sester in bratov ter kandidatov te skupnosti. Red vodi Mednarodni svet, ki ima svoj sedež v Rimu. Predsednica sveta (generalna ministrica) in glavna predstavnica FSR pred Cerkvijo in svetom je Emanuela de Nunzio.

Vsak narod ima svoj Narodni svet (NS). Predsednik slovenskega NS (provincialni minister slovenske province) je brat Milan Fras iz Maribora. Nadaljnje organizacijske delitve so Pokrajinski sveti.

Sestre in bratje (tako se člani med seboj kličejo) doživljajo in oblikujejo svojo bratsko povezanost v Krajevnih bratstvih FSR, ki so pri nas navadno povezana s samostani in župnijami frančiškanov, minoritov in kapucinov. Tudi krajevna bratstva imajo svoje vodstvo in duhovnega asistenta, ki je običajno duhovnik prvega reda.

5. Zunanje znamenje

Znamenje 'Tau' pomeni frančiškovski križ; lahko ga nosimo kot značko ali svetinjico. Primerno je, da nosijo člani FSR vidno znamenje pri skupnih srečanjih.

6. Smisel in namen

Sestre in bratje živijo evangelij po zgledu sv. Frančiška ter si močno prizadevajo, da bi svoje življenje posvetili s pristno duhovnostjo. Z življenjem po evangeliju postanejo sestre in bratje FSR sodelavci Cerkev v njenem življenju in poslanstvu, pomagajo širiti evangelij (nova evangelizacija) in ponižno služijo Cerkvi na vseh področjih cerkvenega občestva.

Pripravljeni so za vsako dobro delo, zlasti pa za tista dobra dela, s katerimi morejo pomagati bolj potrebnim in revnim (karitas). Prizadevajo si za mir in pravičnost v svetu, gojijo ekumenizem, ohranjajo čisto in lepo naravo ter človeško okolje.

V življenju in poklicnem delu želijo biti vzorni v svojem družinskem življenju, čisti in pošteni v vsakdanjih odnosih z ljudmi, odgovorni in zavzeti v svojih družbenih dolžnostih.

Kako postaneš član FSR

Če si naklonjen sv. Frančišku in njegovim idealom ali pa te privlači njegova karizma.

Prijaviti se je treba (napisati prošnjo) krajevni bratstvu. Tako postaneš 'kandidat'. Kandidatura traja najmanj šest mesecev.

Krajevno bratstvo sprejme kandidate s posebnim obredom v leto oblikovanja, v enoletni 'noviciat'.

Po končanem noviciatu izreče vsak novic pred bratstvom svoj sklep ali obljubo živeti evangeljsko življenje po Vodilu FSR.

SVETI FRANČIŠEK ASIŠKI

MARIJA KMETOVA

16

4. VITEZI

'Vitezi brez gradov' so živeli v tem času najlepše življenje vseh poznejših dob. Kakor mlado sonce so poživiljali svojo okolico in ji dajali novih moči. Brez strahu in brez ozira na desno in levo je Frančišek nastopal proti poglavitnemu sovražniku človeka: pobijal je in izganjal iz duš pohlep po denarju in bogastvu. Vitez je bil, ki se je neustrašno upiral sovražni vojski v človeku, ki je s svetim ognjem v očeh in srcu podil zver denarja iz ljudi in vse storil za svojo izvoljenko sveto uboštvo, kakor so posvetni vitezi vse storili za svoje pozemske izvoljenke.

Več in več je prihajalo 'vitezov brez gradov' k Frančišku. Preprosti so bili, veseli in dobrodušni kakor otroci. Brat Egidij je bil posebno tak. Ves delaven in navdušen za sveto uboštvo je pomagal vsepovsod: spletal je košarice, cepil drva, donášal in raznašal vodo. Za vse to pa ni maral drugega plačila kakor košček kruha. Bil je vedno židane volje, imel je vesele besede za vsakega, šalil se je in pravil kratkočasnice, časih pa je povedal tudi kako pikro, če je videl trdo srce. A nekoč je bil žalosten. Neki duhovnik mu je dejal, da je hinavec. Razjokal se je Egidij in prišel v joku k bratom. Povedal jim je, kaj mu je dejal duhovnik, in dostavil: »In zares sem hinavec. Duhovnik se ne more lagati.« Bratje so mu razložili, da je tudi duhovnik človek in se more motiti. Do pičice je ostal zvest navodilom Frančiškovim, živel je v čistosti, uboštvu in veselju. Spesnil je sonet o čistosti, ljubil naravo in živali in se pogovarjal z golobčki in stopal med gredicami svojega vrtiča pri Perugiji in pel in igral na dvoje polen kakor na violino.

Brat Masseo je spremljal Frančiška na važnih potih in

je bil velik, lep in je znal lepo govoriti. Ves majhen in neznaten je stopal Frančišek poleg njega. Zatorej ni dobival Frančišek drugega kot suhe skorjice kruha. Masseo pa je dobil velike, lepe kose in kar hlebčke. Nekoč sta prišla na križpotje, kjer so bile tri poti: v Firence, v Sieno in v Arezzo. Masseo se je ustavil in vprašal:

»Oče, po kateri poti pojdeva?«

»Po tisti, ki jo hoče Bog,« je odvrnil Frančišek.

»A kako to izveva?« je vprašal Masseo.

»Pokažem ti,« je dejal Frančišek in nadaljeval: »V imenu svete pokorščine ti zapovem, da se zavrtiš na križpotju, kakor se vrtijo otroci, in ne prenehaš prej, dokler ti ne rečem!«

In Masseo se je vrtel in vrtel, da je že omahoval in zares omahnil, a vrtel se je dalje, ker je bil Frančišek še vedno tiho. V hudem vrtincu pa mu je hipoma dejal Frančišek:

»Stoj in ne gani se!«

Masseo je obstal.

In Frančišek je dejal: »Kam si obrnjen?«

»Proti Sieni!« je odgovoril Masseo.

Frančišek pa je rekel: »Torej greva danes v Sieno.«

Frančišek je delal tako, da se je veliki, lepi in postavní Masseo navadil ponižnosti. In zares je postal Masseo krotek in ponižen in je menil, da je največji grešnik in ga ni hudobnejšega in bolj zrelega za pekel kot je on. Vendar je bil v tej ponižnosti vesel in srečen, da je vriskal in ni vedel, kaj bi počel od velike radosti v Bogu.

Kakor Bernard da Quintavalle je bil tudi brat Rufin iz plemenitaške rodbine. Oba sta ljubila samoto, zahajala sta v skalne votline in Rufin se je tako zamaknil v molitev, da je bil potem še dolgo ves raztresen in ni mogel priti do prave besede. Plašen in boječ je bil in se je bal, če mu je Frančišek dejal, da mora pridigati.

Zato je nekoč dejal brat Rufin ob taki priliki Frančišku: »Častiti oče, prizanesi mi! Neumen in neizobražen sem.«

Frančišek pa mu je zapovedal: »Ker me nisi koj slušal, brat Rufin, ti zapovem v imenu pokorščine, da greš brez halje v Assisi, stopiš tak v cerkev in pridiguješ.«

Rufin je slušal. Kako so strmeli ljudje in se smejali Rufinu, ko je stopil prednje in pričel govoriti! »Glejte ga, bosopetca in norca!«

Frančišku pa je bilo žal, ker je tako ponižal Rufina, slekel se je sam in stopil v cerkev. Vse je odmevalo od smeha in ljudje so s prstom kazali na oba in se tolkli po kolenih. A Frančišek je nadaljeval Rufinovo pridigo in govoril tako goreče o tem, kako moramo zaničevati posvetnost, se spokoriti, oddati vse in hrepeneti po nebeškem kraljestvu in kako so zasramovali Kristusa, ki je bil ves gol in zaničevan in opljuvan na križu, da so stopile ljudem solze v oči in so pokleknili in vest jih je zapekla. Frančišek in Rufin pa sta se oblekla, veselo stopila na pot proti Porcijunkuli in hvalila Boga, ker jima je dal priliko, da sta premagala sama sebe in navdušila druge za Kristusa.

In bil je brat Janez in brat Juniperus (brinje), ki sta bila popolnoma v smislu Frančiškovem, a najrajši je imel Frančišek brata Leona, 'ovčico božjo', ki je bil duhovnik, Frančiškov spremljevalec, njegov spovednik in zaupnik.

5. POPOLNO VESELJE

Pozimi je bilo in Frančišek in Leon sta šla iz Perugije v Assisi. Zeblo ju je in Leonu, ki je stopal pred svojim mojstrom, je bilo hudo. Tedaj je dejal Frančišek:

»Leon, brat moj, čeprav bi bili mi bratje tako pobožni in sveti, da bi nas ves svet gledal in bi jim bili za vzor, vendar dobro pomni in zapiši si to, da to še ne bi bilo popolno veselje.«

In Frančišek je šel dalje, poklical Leona v drugič in dejal:

»O Leon, brat moj, čeprav bi znali mi bratje ozdravljati slepce in hrome in bi znali izganjati hudobne duhove in bi bili tako čudodelni, da bi glušci spet slišali, hromi shodili, mutci govorili in kar je še več – če bi mogli oživljati mrtve, ki so bili že štiri dni v grobu, pomni, da

to še ni popolno veselje.«

In zopet je šel nekoliko dalje in zopet glasno vzkliknil:

»O, Leon, brat moj, čeprav bi obvladali mi bratje vse jezike sveta in bi bili poučeni o vseh vedah in bi znali celo sveto pismo in bi nam bilo dano, da bi prerokovali prihodnje stvari in razodevali tajnosti srca, pomni, da to še ni popolno veselje.«

In spet je šel Frančišek dalje in zaklical na glas:

»O, Leon, brat moj, ti ovčica božja, čeprav bi mi bratje govorili kakor govorijo angeli in bi vedeli, kam gredo zvezde, in bi poznali moči zelišč in vse pozemske zaklade in čednosti in sile vseh ptičev in rib in živalu; in bi prav tako poznali vse lastnosti človeka in drevja in kamenja in korenin in vodovja, vendar pomni, Leon, brat moj, da to ni popolno veselje.«

Frančišek je šel spet dalje in je dejal na glas:

»O, Leon, brat moj, čeprav bi mi bratje znali tako pridigovati, da bi se vsi neverniki spreobrnil in bi sprejeli Kristusov nauk, vendar pomni, to ni popolno veselje.«

In je tako govoril in govoril dve četrti milje daleč. Slednjič pa je ves začuden vprašal brat Leon:

»Oče, za božjo voljo te prosim, povej mi, kje je najti popolno veselje?«

In Frančišek mu je odvrnil:

»Če prideva zdajle v Porcijunkulo, ko sva vsa premočena od dežja in vsa trda od mraza in vsa umazana od cestnega blata in vsa izmučena od lakote, pa bi potrkala na samostanska vrata in bi prišel vratar in bi bil hud in bi dejal: 'Kdo pa sta?' In bi odgovorila midva: 'Tvoja brata sva!' Pa bi dejal vratar: 'Ni res, cestna roparja sta, ki hodita okrog in varata ljudi in kradeta revežem miloščino. Poberita se!' Če bi tako govoril vratar in nama ne bi hotel odpreti in bi naju pustil, da bi ostala zunaj v snegu in brozgi in bi bila ondi vsa lačna v mrazu in bi prišla noč. In če bi prenesla take psovke in vso to hudobijo in tako ravnanje in ne bi bila nič jezna in se ne bi prav nič hudovala na vratarja, temveč bi si mislila v vseh ponižnosti in ljubezni, da naju vratar res prav dobro pozna in da je Bog tisti, ki mu je dal take besede – o Leon, brat moj, pomni, to je popolno veselje!

In če bi trkala še in še, pa bi spet prišel vratar in bi bil hud in bi tako ravnal z nama, kakor da sva dva nadležna pritepenca, in bi naju zapodil s trdimi besedami in bi naju oklofutal in bi takole govoril: 'Poberita se, nesramna potepuha! Le h gobavcem pojdit, tu ne dobita niti jedi niti strehe!' In če bi midva tudi to prenesla v potrpežljivosti in radosti in ljubezni – o Leon, brat moj, pomni, to je popolno veselje!

Se nadaljuje

p. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Riše: Zorka Černjak

Toda oče je Tončka pohvalil: »Lepo, lepo! Cel lovec boš postal,« in si vrgel puško na rame. »Drugič pa spet in bolje!«

»Še enkrat mi pustite, oče!« je sina prijela želja.

»Nak, Tonček! Le navadi se, da ne boš nikoli streljal iz strasti. Veš, puška ubija. Zato ne sme nikoli vladati nad teboj, ampak ti mora služiti po pameti. Za danes je dovolj, saj si že tako preveč navdušen za streljanje. Pa drugič!«

Tonček je umolknil. Oče že vedo, kaj je prav!

Tako se je tudi Pintarčkov Tonček polagoma naučil prijeti puško v roke. In ko mu je nekoč dejal oče: »Zajec nam hodi v deteljo na Kovačevem laz. Ga greva čakati?« je bil takoj pripravljen. Seveda divji zajec ni bil domač, še manj pa rogovila ob potoku. Zato tokrat Tončku lovška sreča ni bila mila.

»Soli v žep, soli! Ta je boljša od smodnika. Potresi jo zajcu na rep, pa je tvoj,« se mu je smejal Janez, ko sta prišla z očetom prazna domov. A ko mu je oponesla zajca tudi Neža, jo je takoj spomnil, kako ga je ona tistikrat na paši ulovila z roko. Nikoli več mu ga ni omenila.

No, saj mu ni mogla. Kajti čez nekaj dni sta se oče in Tonček vrnila s krasnim dolgoušcem.

»Zdaj pa le soli na rep, Janez! Toda tako bi znala ujeti zajca vsaka baba,« je že preko dvorišča kričal Tonček bratu, ki je pravkar nakladal koleselj s polnimi vrečami. Sicer so domači hoteli na vsak način, da ga je ustrelil oče. Toda oče se ni vdal in se ni. Tonček pa še manj. Končno so morali verjeti.

»Le čakaj, Franca, za ohcet ti jih postrelim, da se bo v gmajni poznalo,« se je ustil mali lovec pred svojo sestro,

da je postala takoj rdeča. Res si je že pripravljala balo, toda o takih stvareh se ne govori tako na glas in javno kot zdajle Tonček. Stara je bila dovolj in zdelo se je, da jo je hlapec Peter upravičeno dražil, da bo ostala za 'teto' pri hiši. A je še tisto leto prišel v Potok Pajkov Tone iz Vira ter prosil očeta za njeno roko.

»Le vzemi jo, če te hoče! Priden deklíč je in bodi prepričan, da bo z njene strani žegen pri hiši,« ni oče prav nič branil. Naj si dekle sama izbere srečo! Tone sicer ni bil ravno najbolj varčen v vasi in oče je to hčeri tudi povedal. A da bi ji branil? Naka! Kakor si postelješ, tako boš ležala...

Tonček za svatbo sicer ni postrelil vseh zajcev v potoški hosti. Štiri pa sta z očetom le prevrnila. To ti je bila omaka! Vsi gostje so jo hvalili.

Da, Tonček je bil lovec. Kako je tistikrat prekučil lisico!

Potoška domačija je stala na samoti in tako pri gozdu, da so materine kokoši vedno hodile v zaraščeni breg. Tam so bile vsaj varne pred skobcem, ki je krožil nad dolino, dasi mu je mlinarjeva puška pokvarila že precej peres. Miha in oba njegova sinova so zaman merili nanj: vselej jo je srečno odnesel ter odplaval za vrhove, drugi dan pa se zopet vrnil. Presneto je bil previden, ropar. Troje piščet je že izginilo.

Neko dopoldne so kokoši med glasnim kokodajsnjem bežale z brega proti domačiji. Kakšen dirindaj! Še Tonček, ki je pravkar v veži snažil očetove škornje in se za kure že od svojih mladih dni ni več menil, je postal pozoren. Stopil je na prag, od tu ga je takoj zaneslo v hišo in na stol pod visečo puško. Nato še k stenski

omarici, kjer je oče hranil naboje.

Kokoši so frfotale nekaj od tal po rebri. Za njimi pa je poželjivo skakala – lisica. Tako je bila zaverovana v svoj plen, ki ga je imela tik pred smrčkom, da ni bila prav nič oprezna. Le poglej jo! Saj se kar po zadnjih nogah vrti po bregu med praprotjo, a s prednjimi in z gobcem hlasta po zraku za prestrašeno perutnino.

»Čakaj, požrešnica!« se je pripravljala Tonček.

Rjava gozdna tetka zvitorepka je prišla za kokošmi prav do steze za hlevom. Zdaj zdaj bo v resnici zagrabila eno izmed materinih ljubljenc – štajersko putko, ki nikoli ne zamudi z jajcem. Bog ne daj, da bi ji prav ta prišla pod zobe!

Po grapi je odjeknil strel. Lisica je zatulila in se s prestreljeno nogo ter vsa prestrašena zagnala – naravnosti v potok. To je čofnilo! In Tončku se je zdelo tako zabavno. Stekel je na mostič, žival pa se je medtem skobacala iz vode in hotela nazaj v hrib. Podrla jo je nova krogla, ki jo je pognal v rjavi kožuh drugi pritisk Tončkovega kazalca na petelina. Obležala je na porobku, kokoši pa so spet brezskrbno uživale zlato prostost.

Da, Tonček je bil lovec in pol! Mati mu je tistikrat za boglonaj spekla troje jajc. Na masti z ocvirki. Ker ji je rešil kokoške.

Pa saj v Potoku še puške ni bilo treba! Pozimi so včasih jedli zajca, ki jim je tako rekoč – sam skočil v lonc. Steza, ki je vodila s hriba, je držala naravnost pred mlinska vrata. Bila so nepobarvana in jih je – kadar je bil pri Boltiču v vasi – celo hlapec težko ločil od snega. Zajec pa ti je v temi priskakal po izhopeni gazi v dolino – le kdo bo meril sneg brez potrebe! – in jo ucvrl v diru naravnost v vrata. Tresnilo je in dolgoušec je obležal pred pragom z razbito glavo. Tonček ga je samo pobral in mu slekel kožuh. Več zajcev je tako končalo svoje

življenje divje svobode. Tončku so se ubožčki smilili. Vendar toliko ljubezni ni imel do njih, da bi vrata pobarval.

Zelo rad je Tonček proti jeseni lovil tudi polhe. Pa ob delavnikih ni bilo časa. Navadno ga je čakalo delo, čim je prišel iz šole. Da, da! Fant je zalegel pri hiši že za pol hlapca.

Stiški šolarji so si izbrali nedeljski dopoldan za lov na polhe. Maša je bila zgodaj, nato do kosila dovolj časa za vse mogoče. Tako so vsaj vedeli, da je nedelja v vasi.

Neko soboto je šepnil v šoli Poberetov Marko, Tončkove matere bratranca sin: »Ti, kaj bi šla jutri na polhe?«

»Zakaj pa ne! Samo da ne bo dežja,« je pritajeno odgovoril Tonček in pogledal okrog sebe, če je kdo slišal. Saj so bili drug drugemu nevoščljivi in niso radi izdajali, kje so naleteli na polhe.

»Še mene vzemite s seboj!« je prosila Neža. Vidiš jo, na ušesa je vlekla, kaj se menita!

»Ho, ho! Ženske na lov...« sta se smejala.

»Če ne, bom pa drugim povedala, kaj sta se zmenila!« se Nežika ni vdala. Saj ni bila še nikoli pri lovu na polhe, a radovednost ji ni dala miru, kako gredo v past. Ni popustila, ampak poskusila na vse mogoče načine, da bi smela z njima.

»Vsak dobi podobico. Tako z robom,« je končno obljubila.

Podobico? Hm! Za podobice fantom sicer ni veliko. Toda s podobicami je zvezano vse več! Saj so nagrada za pridnost in jih gospod župnik pri veroučni uri ne delijo tjavdan. Čim več jih imaš, tem več veljaš! Da sta hotela za pridna veljati tudi Tonček in Marko, o tem menda ni nobenega dvoma.

Se nadaljuje

sv. ciril
in metod

MELBOURNE

p. Metod Ogorevc, OFM
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission
Baraga House, 19 A'Beckett St.
Kew, Vic. 3101
Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054

POSTNA POSTAVA

(iz navodil melbournske nadškofije)

Pepelnična sreda (letos 8. marca) in veliki petek (letos 21. aprila) sta dneva posta in zdržka mesa. Vsi, ki so dopolnili osemnajsto leto in še niso stari šestdeset let, so se dolžni postiti. Obvezni dnevi zdržka mesa so vsi petki v postu. Na vse druge petke v letu, razen na praznike, je mogoče zdržek mesa nadomestiti s kakšnim drugim dobrim delom (spodaj naštet). V postnem času je priporočljivo, da katero od spodaj naštetih stvari dodamo zdržku mesa:

(a) molitev: npr. udeležba pri sv. maši; osebna ali družinska molitev; obisk cerkve ali kapele; branje Svetega pisma; molitev križevega pota ipd.

(b) post: poleg zdržka mesa so še druge možnosti: vzdržek od sladkarij in poobedkov; zdržek od kave ali kajenja; zdržek od televizije in namesto tega več časa posvetiti stikom z bližnjimi; omejitev v hrani in pijači, z namenom da prihranjeno namenimo revnim ipd.

(c) pomoč drugim: npr. posebna skrb za koga v bližini, ki je ostarel, bolan, osamljen, reven ipd.

Postni čas je čas pokore. V tem obdobju za nas verne velja spodbuda k poglobljeni molitvi in ljubezni do

bližnjega; k zatajevanju samega sebe.

Vsak katoličan je dolžan prejeti sv. obhajilo vsaj enkrat na leto in to v času od pepelnične srede (letos 8. marca) do nedelje Svete Trojice (letos 18. junija), razen če iz upravičenega razloga to dolžnost opravi v katerem drugem času med letom.

Vsak katoličan, ki je dovolj star, da razlikuje dobro od slabega, se je dolžan spovedati svojih grehov vsaj enkrat na leto. V naši cerkvi je priložnost za spoved približno dvajset minut pred vsemi nedeljskimi mašami.

KRST

ANDERS KAI UHLIG, Ivanhoe, Melbourne, je bil krščen v naši cerkvi 6. februarja 2000. Starša sta Bjorn Uhlig in Tania, rojena Rostan, botra pa Daniele Rostan-Herbert in Britt Uhlig.

Po zakramentu sv. krsta je Anders postal božji otrok, staršem in botrom pa želimo modrosti pri vzgoji, da bo postal tudi odrasel kristjan.

POROKE

MARKO CEK IN TANIA RADESICH sta se poročila v naši cerkvi 19. 2. 2000. Markovi starši so Štefan Cek in Anamarija, rojena Bratina, Tanjini pa Milenko Radesich in Christine, rojena Kumparič. Botra sta bila Rudi Plut in Kathy Kasputtis.

Paru želimo božjega blagoslova in Marijinega varstva na skupni življenski poti!

ZLATO POROKO

sta obhajala Marija in Matija Zimerman iz Noble parka 13. novembra 1999 v naši cerkvi. Poročila sta se 13. novembra 1949 pri Sv. Tomažu v Ormožu. Spoznala sta se na plesu na zasebni zabavi, kjer je igral Marijin oče. Oba sta doma iz Prlekije.

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata Mirka Marinčiča se iz srca zahvalujemo patru Filipu za tako lepe besede in molitve pri pogrebu in vsem za darovani denar v namen raziskave srčnih obolenj. Iskrena hvala tudi gospodinjam za pomoč v kuhinji in pecivo, ki so ga prinesle.

Žena Barbara z družino, sestri Vida in Zora z družinama.

Marija iz vasi Hranigovci, Matija pa iz Koračice. Po poroki sta živela v Mariboru. Tam sta se jima rodili hčerki Anica in Stanka. Leta 1957 je šla družina ilegalno v Avstrijo, nato pa še isto leto prišla v Avstralijo. Sedem let so živeli v Wangarati, nato pa v Melbourne (Springvale, Noble park). Matija se je zaposlil kot varilec, Marija pa je bila najprej kuharica pri avstralski družini v Wangarati, kasneje pa je nekaj zaslužila s šivanjem in kot delavka v različnih tovarnah. Hčerki sta se poročili

in od leta 1975 sta ostala sama. Hči Anica je svojega moža Lojzeta spoznala prek očeta. Oba sta pomagala pri gradnji nove cerkve (Matija je pomagal pri gradnji železne konstrukcije). Matija je bil aktiven tudi pri ustanavljanju slovenskega društva Planica, pri katerem je bil tudi večkrat predsednik in blagajnik. V pokoju sta že sedem oziroma deset let. Še vedno rada pomagata na društvu, vsak dan gresta k maši v lokalno cerkev. Stari ata je tudi pogosto zaposlen kot taksist svojim vnukom in je vnet spremljevalec kriketa. Oba sta 'za sproti' zdrava. Na dva tedna se starši in hčerki zberejo k skupnemu kosilu in klepetu. Njuna poroka je bila skromna, zato pa je bila zlata obletnica zares 'zlata'. Na svečani dogodek je prišla celo Marijina sestra iz Slovenije, Krista Kralj.

Zlatoporočencema želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let v krogu domačih in prijateljev.

SLOMŠKOVA ŠOLA je sredi februarja začela z delom in ima letos petindvajset učencev. Razred je premajhen za učence različnih starosti, ki imajo različen

program. Starejša skupina se je zato preselila v veliko jedilnico Baragovega doma. Več o šoli si lahko preberete izpod peresa učiteljice Veronike Smrdel v kotičku mladih.

TEČAJ SLOVENŠČINE ZA ODRASLE poteka od kulturnega praznika naprej in se ga udeležuje osem ljudi. Tečaj temelji na pogovorni metodi in je še vedno prostor za tiste, ki bi se želeli naučiti ali pa izpopolniti slovenski jezik. Za informacije se obrnite na Drago Gelt, tel. 9756-0103.

PASTORALNI SVET našega verskega in kulturnega središča. Volitve članov bodo na praznik sv. Jožefa, 19. marca. Več o vlogi in pomenu pastoralnega sveta sem napisal v uvodnem članku.

POSTNO ROMANJE - O času in kraju vas bom obvestil prek oznanil in radija. V svetem letu naj bi poživili zavest o tem, da smo kot romarji na poti skozi življenje povezani drug z drugim; smo tudi na romanju rasti v veri. V vesoljni Cerkvi sta romarski središči svetega leta Rim in Jeruzalem, tudi v Sloveniji poznamo številne romarske kraje. Z našimi romanji (prvo smo imeli v adventnem času) želimo poživiti običaj romanj, ki ga poznamo od doma, obenem pa je to ena od akcij svetega leta.

ZAHVALA

Po težki bolezni in presaditvi srca nas je 2. avgusta mnogo prerano zapustil in odšel k večnemu počitku Viktor Javornik. Najlepša hvala patru Valerijanu za prelepo darovan svetomašni obred. Pristrčna hvala predsednici Društva svete Eme Jelki Burgar za lepo pripravljeno spominsko srečanje v dvorani po sveti maši. Lepa hvala Angelci Damiš za potico in vsem, ki ste kakor koli priskočili na pomoč. Posebej hvala vsem, ki ste namesto cvetja darovali za Baragov dom. Hvala vsem za izrečeno sožalje in sočutje ter obiske v bolnici.

Žalujocha žena Frida, sinovi Viktor z ženo, Edi z družino in Peter, hčerki Bojana in Valerija iz Slovenije z družinama in sorodniki. Nič dobrega mu ni bilo dano, le to, da počiva v prelepi slovenski zemlji.

Društvo svete Eme

DRUŠTVO SVETE EME JE IMELO VSAKOLETNE VOLITVE. NOVI ODBOR SESTAVLJAJO: PREDSEDNICA OLGA BOGOVIČ, PODPREDSEDNICI MARTA KRENOS IN ANAMARIJA CEK, TAJNICA ANGELA VIDEČ IN BLAGAJNIČARKA ZORA KIRN.

NOVI ODBOR SE ZAHVALJUJE STAREMU ZA DELO IN SKRBE SKOZI VSE PRETEKLO LETO.

MARIJA ROMARICA - Brezjanska Marijina

slika, imenovana Marija Romarica, je od prve adventne nedelje obiskala že veliko domov. Ob nedeljah, navadno po deseti maši, jo sprejme nova družina ali posameznik, ki je pripravljen v naslednjem tednu moliti pred njo zase, za svoje domače in za vso slovensko skupnost. Sliko spremlja spominska knjiga v katero zapisujejo svoje misli, molitve, prošnje. V cerkvi pod korom je mapa s koledarjem v katerega ste se povabljeni vpisati za določen teden, ko boste na svoj dom sprejeli Marijo.

OBNOVA CERKVENE POSODE

Avstralski obrtnik je ponovno pozlatil tabernakelj, ki je bil na nekaterih mestih poškodovan, ponovno pa je dvojno pozlatil in zaščitil ali pa očistil (spoliral) tudi vso cerkveno posodo in druge bogoslužne predmete (kovinske dele bander, svečnike, eno kadičnico, zvonec, ki ga uporabljajo stezniki pri maši, stojalo za kadičnico in za večno luč, okrasne lonce za rože). Delo je z materialom stalo blizu deset tisoč dolarjev, plačali pa smo ga s prihranki od nedeljskih nabirk.

p. Metod

križem AVSTRALSKE SLOVENIJE

Knjiga spominov o pokojnem patru Baziliju

Kdor bi še želel dodati svoje spomine o srečanju in delovanju pokojnega patra Bazilija Valentina ima čas še do letošnjega maja.

Knjiga spominov slovenskih rojakov (in drugih) je v pripravi.

Knjiga bo vsebovala tudi nekatere dokumente iz arhiva Verskega in kulturnega središča sv. Cirila in Metoda, ki sta mi jih posredovala Veronika Ferfolja in pater Metod.

Ministrstvo za zunanje zadeve v Ljubljani me je leta 1998 (ko so zvedeli, da pripravljam spominsko knjigo), prosilo za podatke o pokojnem patru Baziliju v zvezi s posmrtnim priznanjem Republike Slovenije patru Baziliju, katere sem jim decembra 1998 poslala. Pobudo za priznanje je dal SNS Viktorije.

Pripravila sem dokument, ki je vseboval splošni opis patrovega dela med Slovenci v Avstraliji in kopije naslednjih dokumentov:

1. Curriculum vitae patra Bazilija, ki ga je napisal, preden je dobil priznanje za svoje delo tudi v Kanadi
2. Fotokopija članka iz katoliškega časopisa The Advocate o prvi slovenski cerkvi v Avstraliji
3. Fotokopija pisma F. de Grooda, Senior Social Worker, Department of Immigration, Melbourne
4. Fotokopija priznanja Member of the Most Excellent Order of the British Empire (MBE) s podpisom angleške kraljice Elizabete
5. Fotokopija citata iz avstralske državne publikacije Government Gazette o priznanju MBE
6. Fotokopija telegramske čestitke tedanjega avstralskega premiera g. Malcolma Fraserja ob prejemu priznanja MBE
7. Fotokopija čestitke tedanjega melbourneškega nadškofa Rev. Johna Littleja
8. Fotokopija čestitke avstralskega frančiškanskega vodstva, Fr Johna E. Keaneja, OFM
9. Fotokopija čestitke zveznega katoliškega imigrantskega odbora, Rev. Mon. G.M. Crennana
10. Fotokopija čestitke Urada za imigracijo in etnične

zadeve, g. W.J. Gibbonsa

11. Fotokopija časopisnega članka o priznanju MBE za slovenskega duhovnika

12. Fotokopija viteškega priznanja sv. Janeza Jeruzalemskega

13. Fotokopija dokumenta, ki napoveduje odgovornost in nastop častnega mesta viteza pri Order of Saint John of Jerusalem

14. Fotokopija medalj

15. Fotokopija viteškega priznanja sv. Stanislava (CSts)

16. Fotokopija priznanja iz Kanade

17. Življenjepis patra Bazilija, pater Valerijan Jenko, Sydney, Glas Slovenije, 1997

18. Poslovilne besede patra Janeza Tretjaka, Adelaide, Glas Slovenije, 1997

19. Spomini Miše Lajovica, bivšega senatorja v avstralskem zveznem parlamentu, Glas Slovenije, 1997

20. Članek iz melbournškega dnevnika Herald Sun z naslovom A saint to Migrants

21. Spomini Ivana Mejača, predsednika Društva prijateljev krščanskih demokratov, Misli, 1997

22. Spomini Jane in Jožeta Čeha, Misli, 1997

23. Spomini Stanka Prosenaka, Dom matere Romane, Misli, 1997

24. Spomini dr. Edija Gobca, Slovenian research Center of America Inc., Misli, 1997

25. Spomini Stevena J. Soossa, Esq. BA., BSW., FSA., Scot., JP., Armiger Provincial for Victoria, The Company of Armigers

26. Pismo Rev. Johna J. Murphyja, Australian Catholic Migrant and Refugee Office

DRAGA GELT, MELBOURNE, VIC.

Naš prijatelj in dušni pastir

Pošiljam vam fotografijo p. Valerijana Jenka in Slavice Hozjan. Slikana sta po maši na čajanki v Hamiltonu, kjer se rojaki vedno zberemo, ko nas obiše slovenski duhovnik. Gospa Hozjanova že dolga leta pridno pomaga, da so čajanke izredno uspešne.

Rada bi poudarila, da tudi v Newcastlu nadvse spoštujemo patra Valerijana. Izredno smo ponosni nanj in njegovo delo, saj je razen kratke mladostne dobe posvetil vse svoje življenje Slovencem v Sydneyju in okolici. Za nas on ni samo dušni pastir, ki skrbno čuva

svojo čredo, temveč je tudi izreden prijatelj, poznavalec naših problemov in težav ter vztrajen pobudnik za vse, kar je slovenskega.

Ob prejemu državnega odlikovanja Order of Australia Medal (O.A.M.) smo izredno ponosni nanj in mu iz vsega srca iskreno čestitamo.

Prisrčen pozdrav vsem

MARIJA GROSMAN, NEWCASTLE, N.S.W.

Mesečno poročilo Arhiva verskega središča v Kewju

Akcija za zbiranje gradiva patra Benota Korbica in patra Klavdija Okorna

Dragi rojaki, s tem člankom začenjam rubriko arhiva, da vam povem, kaj se dogaja v zvezi z njim in kaj iščemo za njegovo izpopolnitev.

Čeprav se še vedno ukvarjam z urejanjem že obstoječega gradiva, iščem tudi dodatno gradivo. Nekaj časa si že dopisujem s patrom Davidom Šrumpfom v Lemontu o prihodu patra Klavdija Okorna in Bena Korbiča v Avstralijo in o dobi njenega delovanja tukaj. Na žalost razen pisma škofa Gregorija Rožmana, v katerem sporoči njun prihod, nimamo nobenega gradiva.

Zato se obračam na vas in vas prosim za vašo nujno potrebno pomoč. Če ima kdo kakšno pismo od patra Bena ali patra Klavdija, bi bila izredno hvaležna vsaj za kopijo tega pisma. Ni važno, kaj je njegova vsebina. Tudi če mislite, da pismo ni pomembno, vam lahko stoodstotno zatrdim, da je. Če pa ne bi radi, da bi pismo prišlo v javnost, mi morate samo povedati, za koliko časa želite,

da ne bi bilo dostopno, in bi to uredila.

Tudi vaši spomini vsebujejo pomembno gradivo, ampak če ostanejo samo spomini, se bodo izgubili. Tako bi vas prosila, če se spomnite patra Klavdija ali Benota, ali iz Nemčije (ko sta bila v lagerjih), ali iz ZDA (oziroma, kako sta se odločila za Avstralijo ali zakaj sta se odločila za vrnitev v ZDA) ali iz Avstralije. Lepo vas prosim, da bi nam pisali in opisali te spomine.

Seveda smo hvaležni za vsakršno gradivo: slike, pisma, magnetofonske trakove, plošče, vabila, itd. iz različnih dob slovenskega izseljenstva v Avstraliji. Vem, da imajo tudi Slovenci, ki so zapustili Avstralijo ali se vrnili nazaj v Slovenijo ali Kanado, takšno gradivo pri sebi. Prosim vas, oglasite se kaj.

Gradivo lahko izročite patru Metodu, ki bo skrbel, da me počaka v arhivu, ali meni neposredno. Dosegljiva sem na telefonu (08) 8443 3785, na e-mail naslovu vferfolj@arts.adelaide.edu.au, ali poštne naslovu Veronika Ferfolja, c/o Dept of History, University of Adelaide, Adelaide 5000, Australia.

Lep pozdrav do naslednjega poročila!

VERONIKA FERFOLJA, ADELAIDE, S.A.

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri

Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš e-mail naslov: vca@mzz-dkp.sigov.si. Več informacij in koristnih napotkov lahko najdete na naši strani na internetu: <http://slovenia.webone.com.au>.

Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah, so brezplačne!

Še o božični potici

Moram vam napisati par vrstic k članku Moja prva božična potica, objavljenem v decembrskih Mislih. To slovensko pecivo je zelo priljubljeno tudi v moji družini. Za vsak božič in veliko noč jo spečem in tudi pri drugih družinskih svečanostih je potica na mizi. Naj povem gospe Emi Bole Kosmina, da potica še ne bo prišla v pozabo. Jaz sem že naučila moje tri vnukinje, kako se speče potica. Tako so hčere mojega sina Antona, Kate, Joanne in Angela že same spekle prav dobro potico.

Lep pozdrav iz Kraljčine dežele

MARINA ROGL, TOWNSVILLE, QLD

Diamantna obletnica poroke

Luka in Angela Schatter iz Wagga Wagge v Novem Južnem Walesu sta emigrirala v Avstralijo z dvema majhnima hčerkama pred 47 leti, da bi se izognila političnim nemirom v Vzhodni Evropi. Par, ki je tudi v

Sloveniji živel vznemirljivo življenje, je oktobra 1998 v krogu domačih in prijateljev praznoval 60-letnico zakonskega življenja.

Angelina družina je bila edina, ki je živela na blejskem otočku. Poleti so se s čolnom vozili na Bled, pozimi pa so jezero lahko prepešali po meter debelem ledu. Luka je bil v času, ko sta se z Angelo spoznala, vrtnar na gradu romunske princese na Bledu. »Zelo dober vrtnar je bil in druga dekleta so bila strašno ljubosumna name.« se spominja Angela. Dve leti po prvem srečanju sta se poročila na Bledu v ožjem družinskem krogu in zvesti tradiciji je Luka nesel nevesto po 99 stopnicah, ki ločijo

otoško cerkvico od jezerskega brega.

Ob spoštljivo visokem skupnem jubileju sta Angela in Luka dobila številne čestitke, med njimi tudi od kraljice, vrhovnega guvernerja, ministrskega predsednika Novega Južnega Walesa, avstralskega predsednika Johna Howarda in drugih visokih osebnosti. Čestitkam se malo pozno, a iz srca, pridružuje tudi uredništvo Misli.

POVZETO PO THE DAILY ADVERTISER

Ravnatelj iz Port Lincolna – sin slovenskih staršev

Sporočam vam, da imamo na naši katoliški šoli St Joseph v Port Lincolnu novega ravnatelja.

Naša fara in šola v njej se je začela že leta 1874, ko so prišle sestre sv. Jožefa v te kraje razširjati krščanstvo. Živele so v samostanu (convent, še zdaj se kdaj sliši 'hodim v convent') in učile v šoli. Čez leta se je dosti spremenilo, bilo je vedno več učencev in manj sester. Tako so sprejeli učitelje in profesorje. Ker je Port Lincoln na deželi in dosti družin na kmetijah ni imelo denarja, da bi pošiljali otroke v šolo v Adelaide, so sestre sprejele 'stanovalce'. Letos jih je 43, vsega skupaj pa je v šoli 730 učencev.

Do letos je šolo vodila ena od sester, 31. januarja 2000 pa se je to spremenilo, ko so nam sestre sv. Jožefa po maši predstavile novega ravnatelja in pomočnika. Ta bo vselej sprejemal navodila in ukaze iz Adelaide pod vodstvom sester sv. Jožefa. Naš novi mladi ravnatelj je sin slovenskih staršev David Mezinec, ki se je 18. 5. 1964 rodil v Mt Gambierju v Južni Avstraliji. Njegov oče je pokojni Jože Mezinec iz Klanec, mama pa Olga Mezinec, rojena Ursič iz Gorjanskega. Oba Primorca sta iz Trsta prispela v Avstralijo leta 1956. Rodili so se jima štirje otroci. David se je izsolal v Mt Gambierju, univerzo v Adelaidi pa je dokončal leta 1985. Dve leti je učil nemščino v Karafield Gardens v Adelaidi, deset let pa je poučeval v Mt Gambierju. Leta 1998 je sprejel delo kot acting deputy v St. Joseph School v Port Lincolnu. Učil je religijo in francoščino.

Čestitamo mamí, gospe Olgi Mezinec in družini za lepo vzgojo, družinsko ljubezen in poštenost. Največja zasluga pa gre marljivemu Davidu, ki je tako mlad dosegel tako veliko na študijskem področju, hkrati pa je zelo prijazen in rad govori slovensko. Dragi David, želimo ti dosti uspeha v prihodnosti.

ROŽA FRANCO, PORT LINCOLN, S.A

Misli, marec 2000

Vera, upanje, ljubezen

VERA, UPANJE, LJUBEZEN,
ZDRAVILO ZA VSAKO SO BOLEZEN.
ZA MLADO, STARO KOT SVARILO,
SO DNEVNO VSAKEMU DARILO.

ZAKAJ, KAKO, KJE IN KAJ,
ZA DANES, VČERAJ IN NAZAJ?
VPRAŠUJEJO SE MNOGI DNEVNO,
KAJ NEKI JE V VERI VREDNO?

ZAKAJ VPRAŠANJA, KAJ JE VERA,
ČE ODKRITO REČEŠ, JE ZAMERA.
VERA JE BOŽJI BLAGOSLOV ČE VERUJEŠ
NE DA NEPOTREBNO VPRAŠUJEŠ.

ŽIVLJENJE NI BREZ UPANJA,
VOLJE, DELA, USPEHA IN ZDRAVJA.
OBUPAL VSAKDO BI BREZ TEH MOČI,
KOT STVARSTVO BREZ DNEVA IN NOČI.

UPANJE JE KOT SONČNI DAN,
ŽAREK BOŽJI VSEM POSLAN.
NI DNEVA, DA SE NE BI KAJ ZGODILO,
BREZ DOBRE VOLJE, UPANJA SPOLNILO.

POMOČ SOBRATOM, MNOGIM, KI TRPE,
ZA LAČNE, BOLNE, ŠE IN ŠE.
ŠTEVILO JE VELIKO ZA NAŠTEVATI,
ČE SI LJUBEZNIV POMAGATI.

BITI LJUBLJEN IN LJUBITI,
PREPEVATI, SE VESELITI.
RAZUMETI VSE STRANI, KI LJUBEZEN JIH DELI.

VERA JE ZAUPANJE, MOLITEV.
UPANJE NI SANJA, LE REŠITEV.
LJUBEZEN DO BOGA – LJUDI,
NAJ POVEZUJE VSE TE TRI.

FRANCE BRESNIK, COOMA, NSW

Janko Majnik 1918 - 2000

Janko Majnik se je rodil v Žireh na Gorenjskem in se že z enajstimi leti znašel v šentviških Škofovih zavodih. Mati je želela, da bi postal duhovnik, vendar je na njeno razočaranje postal podmorničar v kraljevi mornarici. Med vojno je služboval na ladji Queen Elizabeth in na podmornici H.M.S. Rorqual, s katero so vozili hrano na blokirano Malto. Po premestitvi v Anglijo se je izšolal za višjega radiotehnikarja za šifriranje in postal strokovnjak v dešifriranju tujih šifer. Po vojni je dobil službo kot radijski oficir na angleški jahti Lathama. Znašel se je v Avstraliji in tu ostal. Najvažnejše obdobje njegovega življenja se je odvijalo v Cabramurri, pri Snowy Mountains Hydroelectric Authority, kjer je bil 'technical officer', pa tudi upravnik pošte in banke Commonwealth ter načelnik skavtskih 'volčičev', ki jih je treniral na snegu in so tako postali prvi volčiči na smučkah na svetu.

Leta 1964 je bil premeščen v Island Bend, leta 1968 pa v Coomo, kjer je delal tudi v registrski pisarni do upokojitve leta 1983. Janka je poznal na območju Monara

skoraj vsak. Po skavtsko so ga klicali Grey Brother – Sivi brat. Dobil je tudi naziv častnega skavtskega voditelja. Imel je veliko predavanj, tudi v Sloveniji.

Pogreba se je v torek, 15. februarja, udeležilo veliko ljudi. Janko zapušča ženo Pamela, hčerko Juanito in sina Johna.

POVZETO IZ GLASA SLOVENIJE

Mladinski koncert

V jubilejnem letu 2000 adelaidska skupnost organizira mladinski koncert, ki bo letos izjemoma 8. julija 2000 v slovenskem klubu. Časovno je prestavljen zaradi olimpijskih iger v Sydneyju, ki si jih bo ogledalo več naših rojakov in se zato ne bi mogli udeležiti koncerta. Koncert bomo združili z letošnjim Jubilejnim letom 2000 in je tudi prvi v novem tisočletju. Vse rojake, mlajše in starejše, lepo vabim k nastopanju v imenu adelaidske skupnosti. Več podatkov bo objavljenih v naslednji številki Misli.

P. JANEZ, ADELAIDE, S.A.

ZNAMKE

Znamke

ZNAMKE

SLOVENSKE ZNAMKE, IZDANE JANUARJA IN FEBRUARJA: MEDVEDEK (VOŠČILNA ZNAMKA); PUSTOVI I. IN II. (IZ VASI POD KRKOM); POŠTNA KOČIJA (OB 500-LETNICI POŠTE NA SLOVENSKEM); HARMONIKA; TONE SELIŠKAR (SLOVENSKI MLADINSKI PISATELJ 1900-1969) IN ELVIRA KRALJEVA (GLEDALIŠKA IN FILMSKA IGRALKA 1900-1978). HVALA GOSPE MAURI VODOPIVEC IZ JUŽNE AVSTRALIJE.

sv. družina

ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh
S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 3487

OBLETNICA BLAGOSLOVITVE NAŠEGA SVETIŠČA

- Februarja je v našem verskem in kulturnem središču vse bolj mirno, zato pa je januar bolj razgiban. Poleg kulturnega praznika, ki ga obhajamo 8. februarja oziroma na najbližjo nedeljo, smo letos strnili praznovanje na našo obletnico blagoslova cerkve. Letos je bila ravno 13. februarja, na dan, ko je pred sedemnajstimi leti ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar slovesno blagoslovil naše svetišče. Tega dneva se vsak iz adelajdske skupnosti rad spominja. Bil je zares dan, ki ga je naredil Gospod. Dan radosti in hvaležnosti in ponosa na našo hišo molitve, kjer se zbiramo k molitvi, češčenju Boga. V sedemnajstih letih je bilo veliko lepih trenutkov, posebej, ko smo sprejemali nove člane v občestvo božjih otrok, ko smo se veselili mladih parov, ki so stopali v svetišče, da si pred skupnostjo in Bogom objubijo zvestobo.

Poleg lepih trenutkov so tudi tisti, ko se zahvaljujemo za življenje in se poslavljamo od naših zvestih vernikov, ki so se poslovili od tuzemskega življenja. V letih, odkar imamo svojo cerkev, vstajata v nas ponos in hvaležnost Bogu za vse prejete milosti in blagoslov. Ta dan smo se Bogu zahvalili za vse, obenem prosili za blagoslov in božje varstvo in da bi bili naši mladi bolj povezani s slovensko skupnostjo. V teh sedemnajstih letih je precej naših rojakov odšlo v večnost, njihova mesta pa so nezapolnjena. Mladi nimajo ali pa imajo zelo malo slovenske zavesti, pripadnosti slovenski skupnosti in tudi zelo malo čuta odgovornosti. Včasih se sprašujem, kaj bo, ko bo starejših zmanjkalo. Upajmo, da se bodo zavedli svoje pripadnosti in odgovornosti za slovensko skupnost. Ob takem razmišljanju v cerkvi med mašo in z zahvalo vsem dobrotnikom, živim in pokojnim, smo imeli po maši še skupno kosilo in povrh še loterijo. Ves dohodek je bil namenjen za kritje stroškov pri zavarovanju našega centra. Rojaki se radi udeležijo

kosila in pomagajo pripraviti vse potrebno. Cilj skupnega kosila je pomoč verskemu središču, predvsem pa, da ob kosilu poklepetajo in potožijo o svojih tegobah kot so starost in bolezen. Ob klepetu hitro mine čas in vez se še bolj utrjuje. In če smo vsi zadovoljni in dobre volje, je namen dosežen.

VEROUK ZA PRVOOBHAJANCE

V postnem času je v našem verskem središču vsak petek zvečer sveta maša in po maši križev pot, saj je post čas za več zbranosti in molitve. V postu bomo začeli z verskim poukom za prvoobhajance, če se jih bo dovolj prijaviло. Zato vabim tiste starše, ki imajo otroke stare šest let in več in želijo, da bi njihovi otroci imeli prvo obhajilo v naši cerkvi, da se oglasijo pri meni. Verouk bo trajal vsaj eno leto, da so lepo pripravljeni in da kolikor toliko razumejo; seveda je pri tem zelo pomembno sodelovanje staršev in njihovo prakticiranje verskega življenja.

SPOVEDOVANJE

- V postnem času je v naši cerkvi ob petkih pred mašo in po maši, ob nedeljah pa samo pred mašo. Cerkevna zapoved se glasi, naj opravimo velikonočno spoved. Starši potrudite se, da bodo tudi vaši otroci opravili spoved, posebno mlajši, vaša dolžnost je, da jim pomagate pri verski rasti in zorenju v dobre kristjane. Otrok je podoben vrtu – kar posejemo in kakor ga negujemo, takšen je. Tako je tudi z otrokom – kar v njegovo srce posejemo in kako to negujemo, tako bo otrok rasel v zrelo krščansko osebnost.

ROJAKE V BERRIJU IN MILDURI

bom obiskal, ko mi bodo sporočili, kdaj naj pridem. Ne bi rad, da je to zadnji teden, ko je največ dela. Zato sporočite pravočasno!

p. Janez

kotiček

NAŠIH MLADIH

Štirideset let

SLOMŠKOVE ŠOLE v Kewju

Veronica Smrdel

Sedmega avgusta 1960 je bil prvi sestanek staršev za ustanovitev slovenske šole v Verskem in kulturnem

središču Kew. Mesec dni kasneje, 4. septembra 1960, se je Slomškova šola odprla in začelo se je poučevanje slovenskega jezika. Prvi učitelj je bil Jože Kapušin, otrok pa je prišlo 24.

Šola vsa ta leta deluje neprekinjeno. Letos praznuje lep jubilej – 40. obletnico. Rada bi povedala, kako deluje šola danes. Spominjam se, kako me je pokojni pater Bazilij junija 1992 vprašal, če bi učila v Slomškovi šoli. Patrove ponudbe nisem odklonila. Sprejela sem, čeprav težko, saj sem v tistem času študirala za učiteljico.

V začetku lanskega leta smo se selili v novi razred. Ogromno ljudi nam je pomagalo, da je bilo to mogoče in pomagajo še zdaj. Omeniti moram Alexa Bratino, ki vedno in povsod priskoči na pomoč, kadar je treba kaj zabiti. Ponosni smo, da imamo tako lep razred.

Za slovensko šolo se je javilo doslej štirinajst otrok. Kar lepo število za začetek. Pouk bo zaenkrat vsako prvo nedeljo v mesecu takoj po slovenski maši. Malo dobre volje s strani staršev, pa bomo s šolo uspeli. Prepričan sem, da bodo otroci šolo vzljubili, pri tem se pa tudi marsikaj naučili. Brez dvoma ne bodo zato prav nič slabši avstralski državljani, le spoštovati bodo znali jezik in domovino svojih staršev. "Česar se Janezek nauči, to Janez zna," pravi star slovenski pregovor. Vsi moji v Ameriki rojeni bratranci in sestrične obvladajo poleg angleščine tudi slovenščino, zato pa se mi še bolj čudno zdi, ko tukajšnji slovenski otroci že po nekaj letih nočejo več razumeti jezika svoje matere. Poznam družine, ki sem jih pred dvema letoma pripeljal iz Bonegille, ko jih obiščem danes, mi pa mati pove: "Naši otroci ne razumejo več slovensko..." Bojim se, da bodo taki otroci tudi angleščino z avstralskim državljanstvom vred obesili na klin, če jim bo le kdo drug ponudil večji kos kruha. Kakor danes o njih naša slovenska izseljenska družina lahko reče, da so zanjo izgubljeni, tako enkrat tudi naša nova domovina Avstralija ne bo od njih mogla kaj prida pričakovati.

Če bi še kateri slovenskih staršev hotel pripeljati svoje otroke k našemu pouku, je še čas. Na prvo nedeljo v mesecu po maši!

Bazil tipka, Misli, september 1960

Z naraščajočim številom učencev sem potrebovala pomoč. Vesela sem bila, ko mi je lani na pomoč priskočila Lidija Lapuh. To leto imamo vpisanih 25 otrok tretje generacije, starih od 4 do 14 let. Razdeljeni so v štiri skupine. Večji dve delata vaje iz učbenikov Učimo

Otroci v novem razredu Slomškove šole

se Slovensko 1. in 2. del. Otroci v mlajših skupinah pa uporabljajo Slovenski slikovni besednjak iz katerega jim pripravljamo vaje. Učijo se z igranjem, slikanjem, modeliranjem, barvanjem, risanjem, pisanjem, pesmicami – prek različnih dejavnosti. Lani za veliko noč so se otroci udeležili izdelovanja butaric in barvanja pirhov. Vadijo tudi za kulturne programe, ki jih pripravljamo trikrat na leto – za materinski in očetovski dan in miklavževanje. Otroci radi nastopajo na odru in se izredno potrudijo. Vsak teden je ena od družin odgovorna za malico in prinesejo veliko dobrih jedi. Otroci pa so razdeljeni po skupinah, da skrbijo za pripravo, postrežbo in pospravljanje malice ter čiščenje razreda.

Zelo hvaležni smo Slovenski izseljenski matici in Ministrstvu za šolstvo in šport, ki so nam priskočili na pomoč z denarnim prispevkom iz Slovenije. Težave smo imeli tudi zato, ker smo imeli samo učbenike, ki so bili pretežki za naše učence. Dobili smo več kot sto knjig, posterjev in video kaset, tako da smo lahko v razredu ustanovili knjižnico. Zdaj si otroci vsakič lahko sposodijo knjigo in doma s starši berejo in se učijo slovensko.

Lani smo tudi ustanovili odbor staršev. Oni pomagajo pri pripravi dvorane za naše kulturne programe in zbiranju sredstev, pa tudi pri poučevanju – poslušajo branje učencev, pomagajo pri razrednih dejavnostih, pri

malici... Lansko leto smo na koncu tudi organizirali kosilo za vse družine, da smo se malo poveselili skupaj.

Veseli smo, da smo se organizirali kot etnična osnovna šola in letos čakamo, da nas uradno priznajo kot After hours Ethnic Primary School. Zelo smo veseli, da smo

P. Metod z učiteljicama

lahko ustvarili tako čudovito ustanovo za slovenske otroke prihodnjih generacij.

Na 40-letnico Slomškove šole se spominjamo patra Bazilija in njegove skrbi za ustanovitev Slomškove šole in seveda patra Metoda, ki nas vedno spodbuja pri našem delu. Njegova nenehna podpora nas je pripeljala do tega, kar imamo danes.

Isti dan (4. septembra) beleži v Melbournu še drug pomemben dogodek: prvi dan SLOVENSKE ŠOLE! Kar lepo število otrok je ostalo po maši v naši cerkvi, starši pa so imeli medtem domač pomenek v dvoranici, kjer fantje nabijajo ping-pong, igrajo šah ter kuhajo klobase. Kapušinov Jože je otroke znal pritegniti. Bili so tako navdušeni nad šolo, da so rekli, da bi kar sleherni teden hodili. Vsekakor lep začetek, četudi sem se bal, da ne bomo uspeli. Zahvala našim staršem, v prvi vrsti pa našemu učitelju! Upamo, da bo število otrok še narastlo. Jože že misli na prvi otroški odrski nastop. Bog daj!

Bazil tipka, Misli, oktober 1960

YOUTH 2000:

poživiti vero!

Julie Brcar

Prireditev YOUTH 2000 se je začela v Avstraliji avgusta lani. Njen odmevni uspeh je bil fenomenalen! Stotine mladih, polnih veselja in navdušenja, je bilo zbranih pred Najsvetejšim. To je oživilo njihovo vero in obogatilo njihovo ljubezen do Boga, kar se je odrazilo v mnogih sadovih kot na primer povečanje obiska in sodelovanja mladih pri mladinskih obredih in delu v župniji.

Izvedba je tista, ki mladim ugaja – pripravljajo jih mladi in zato imajo vaje še posebno mladosten vpliv, stil in okus. Duhovne vaje YOUTH 2000 vodijo frančiškanski bratje iz Amerike, ki so resnično na tekočem s temami in težavami, ki mlade zanimajo. Zelo zabavno je biti del vsega skupaj in soustvarjati sproščeno, prijateljsko in prijetno okolje.

Vikend vsebuje navdihujoče govore, občestvenost, pričevanja, razne delavnice, kar vse bo ostalo za vedno zapisano v srcih udeležencev. Mladi imajo priložnost, da razpravljajo o temah, ki jih zanimajo s podobno mislečimi kristjani in delijo probleme, s katerimi se

srečujejo v življenju. Glasba ima prek celega vikenda veliko in pomembno vlogo. Fantastični ansambel tridesetih rock glasbenikov bo igral živahne in optimistične pesmi z novostmi iz Amerike in Evrope.

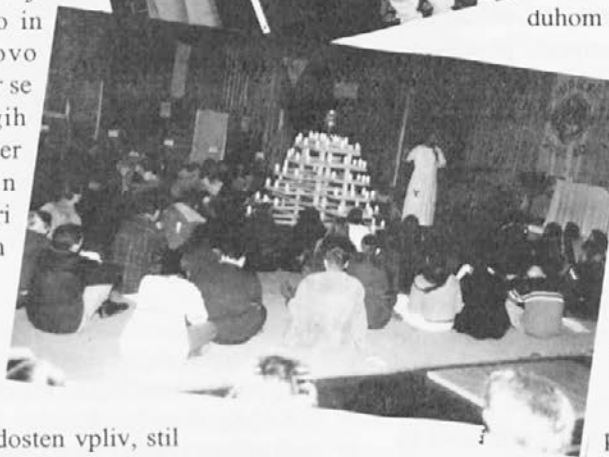
Od leta 1990 to mednarodno duhovno gibanje osvaja svet in doživlja pri mladih, ki so se udeležili teh prireditev, silno pozitiven odmev. Mladim dovoljuje, da rastejo v veri kot posamezniki in kot del občestva. YOUTH 2000 je zanje priložnost, da vdihnijo novega duha v katoliško Cerkev in ponesejo Jezusa in njegovo Cerkev v novo tisočletje.

YOUTH 2000 je odprt za vse mlade od 15. do 30. leta in ponuja posameznikom in mladinskim skupinam priložnost, da se za vikend zberejo skupaj. To je lepa priložnost, da se naučimo več o veri, se približamo Bogu, srečamo nove prijatelje in se okrepimo z novim duhom navdušenja in bližine.

Če boste prišli z odprtim srcem, boste te duhovne vaje zapustili z globoko osebno ljubeznijo do Jezusa, kakršnega boste srečali pri dnevni maši, spravi in izpostavitvi Najsvetejšega. YOUTH 2000 niso samo duhovne vaje ali molitveni festival – je praznovanje Duha, ki je resnično živ in aktiven v srcih vseh mladih ljudi.

Pridružite se torej in pripeljite prijatelje, to je dogodek, ki ga ne smete zamuditi!

Naslednji YOUTH 2000 bo 12., 13. in 14. maja 2000 v St. Margaret Mary's hall, Merrylands. Škof Kevin Manning podpira te duhovne vaje. Za več informacij o YOUTH 2000 obiščite spletno stran: www.youth2000.org.au ali www.emunet.com.au/~david/ Julie. Če imate kakršna koli vprašanja pišite na E-mail naslov: austyouth2000@hotmail.com ali pokličite Julie Brcar na telefonsko številko (02) 47365 525 or 0409 365 525.

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS
FREE OF CHARGE

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

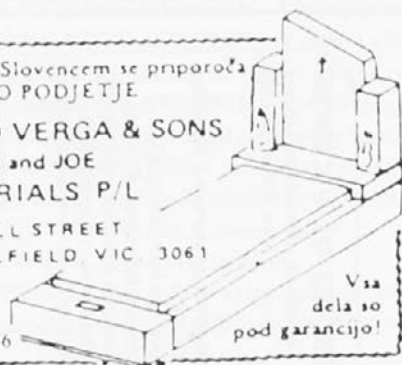
POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET
CAMPBELLFIELD VIC 3061

Tel: 359 1179
A H 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

PRODAJA IN NAKUP HIŠ WALTER DODICH AGENT ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART *Camberwell Office*
693 Burke Road, Camberwell, Victoria 3124
Tel: 9882 4700 Fax: 9882 4766
Internet: www.hockingstuart.com.au
Email: camberwell@hockingstuart.com.au
Mobile: 0413 262 655

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovincem na uslugi v času žalovanja

Head Office

NORTH MELBOURNE	189 BOUNDARY ROAD	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 9940 1277
CRANBOURNE	(03) 9996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	<i>Frances Tobin & Associates</i>
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TR190

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a *free consultation* contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za *prvo*
brezplačno posvetovanje,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku. Izhaja enkrat mesečno na 16 straneh.

Novice iz Slovenije z interneta. Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije! Naročite se tudi vi. Letna naročnina za Avstralijo \$50.00.

Za prekmorske države z letalsko pošto \$100.00.

Naslov: Glas Slovenije Ph: (02) 9899 1131

P.O. Box 559, Round Corner Dural, NSW 2158

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street Craigieburn VIC. 3064

Telephone 9305 7772

Mobile 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile 9305 7369

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom v Sydneyu

se toplo priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N S W 2134

Phone: (02)747 4028

LIKOVNA AKADEMIJA ZA SLOVENSKE UMETNIKE PO SVETU

Slovenska izseljenska matica v okviru Srečanja v moji deželi 2000 tudi letos organizira likovno kolonijo za slovenske likovne umetnike po svetu. Kolonija, ki bo potekala pod mentorstvom prof. dr. Anke Krašna s Pedagoške fakultete v Mariboru, bo trajala od 21. junija do 1. julija 1999 v Mariboru. Soorganizator kolonije je Mariborska sekcija SIM.

V kolonijo bo sprejetih do 10 slikarjev (prednost imajo tisti, ki sodelujejo prvič). SIM in Mariborska sekcija bosta poskrbeli za bivanje in slikarski material. Stroške potovanja krijejo udeleženci sami. Umetniki dve ustvarjeni deli puste organizatorjema za razstavo.

Kandidati naj prijave do 15. aprila 2000 pošljejo na naslov Slovenske izseljenske matice, Cankarjeva 1, 1000 Ljubljana (faks: 00386 61 125 16 73, E-mail: sim@siol.net). Vsi prijavljeni umetniki bodo prejeli odgovor do 15. maja 2000.

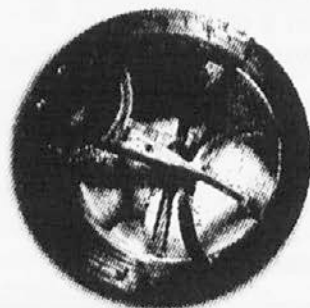
Prijavi priložite najmanj pet fotografij ali diapozitivov vaših del ter kratko biografijo.

institute for slovenian studies of victoria
vas vabi na svoje spletno stranic
www.thezaurus.com

Nudimo Vam:

- * Izbrane Internet povezave s Slovenijo in Slovenci po svetu
- * Arhivi Slovenske kulture in jezika
- * Internet revijo Sloveniana z vrsto člankov o slovenskih kulturnih posebnostih
- * Diskuzijske teme in Kramljalnik, kjer lahko s svojim mnenjem sodelujete in polemizirate

Ocasnite se zvezi...

www.thezaurus.com
slovenski kompas v vesolju informacij.

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

NOVO! MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE - MOLITVENIK ZA STAREJŠE, primeren za vse, ki že slabše vidijo, saj so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO - LET'S LEARN SLOVENIAN, I, II. in III. del. Cena I. dela je 10 dolarjev, cena II. in III. dela 15 dolarjev.

Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

THE CHILDREN BIBLE - cena je 20 dolarjev.

NOVO! Ivan Kobal: THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA, cena knjige s trdimi platnicami \$30, z mehкими platnicami \$20.

NOVO! Dr. Velimir Vulikić: TRIDESET DNI MED SLOVENCII V MELBOURNU - iz dnevnika, cena 25 dolarjev.

NOVO! Jožica Polak: TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - zbirka pesmi rojakinje iz Brisbana, ki je izšla v samozaložbi. Cena je 15 dolarjev.

Janez Janša: PREMIKI - Nastajanje in obramba slovenske države 1988-1992. Cena \$40.

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

BIG BEN - Nancy iz Ljubljane

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - V deželi glasbe in petja

DRUŽINSKI TRIO POGLADIČ - Ko v slogi družina igra

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje

FANTJE S PRAPROTNA - Pojo slovenske ljudske pesmi

MELODIJE MORJA IN SONCA - Največji uspehi

IZTOK MLAKAR - Štorije in baldorije (v primorskem narečju)

ŠTAJERSKIH 7 - Povej, da Slovenec si

ALPSKI KVINTET - Ave Maria zvoni

BOŽIČNE PESMI - Bog je svet tako ljubil (pojejo sestre klarise)

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Dom počitka matere Romane

Slovenski dom za ostarele

11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Mother Romana Home

Slovenian Hostel for the Aged

Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85 % od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING THE MILLENIUM YEAR 2000

IF YOU ARE PLANNING A TRIP IN AUSTRALIA OR OVERSEAS DURING THIS SPECIAL TIME, PLEASE CONTACT US AND MAKE AN EARLY RESERVATION TO AVOID DISAPPOINTMENT.

*

GROUPS FOR SLOVENIA
departing from ADELAIDE, BRISBANE, CANBERRA,
MELBOURNE and SYDNEY
13/5/2000, 31/5/2000, 24/6/2000 and 12/8/2000

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2000

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666